



SØVÆRNS- ORIENTERING

Udgivet af:

SØVÆRNETS OPERATIVE
KOMMANDO

INDHOLD:

- SIDE 3- 6: VILSUNDS SIDSTE SEJLADS
-
- SIDE 7-10: NIELS JUEL BLOKADEVAGT
VED JUGOSLAVIEN
-
- SIDE 11-14: SLAGET OM ATLANTEN
-
- SIDE 14- : SIKKERHEDSKURSUS FOR
BROBISSER
-
- SIDE 14-17: BARSØ PÅ VIKINGERUTE
-
- SIDE 17-18: TRITON ADOPTERET
I ÅRHUS
-
- SIDE 18-19: THETIS I SVENDBORG
-
- SIDE 19-20: SKOLESKIBET I KORSØR
-
- SIDE 20- : LINDORMEN I ÅBENRÅ
-
- SIDE 21-22: BILLE I VEJLE
-
- SIDE 22-23: MARINEFEMKAMP,
OG SEJLADS
-
- SIDE 23- : KIELERWOCHE 1993
-
- SIDE 24-26: SKOLESKIBET I
IRLAND OG NORGE
-
- SIDE 26- : - ET SERGENTHOLD
-
- SIDE 26- : MEDALJER TIL SVNs
HÅNDVÆRKERSVENDE
-
- SIDE 27- : OVERSIGT OVER
FLÅDEBESØG



Meddelelse fra redaktionen :

Den 1. september 1993 afgår "den gamle redacteur", orlogskaptajn Sven Voxtorp, fra SOK og dermed fra SØVÆRNSORIENTERING. Han tiltræder samme dag stillingen som presse-og informationsofficer for NATO - hovedkvarteret i Karup (BALTAP).

Sven Voxtorp har gjort tjeneste som redaktør siden den 1. januar 1990 og i den forløbne periode sat sit præg på udgivelserne, dels ved at indføre et mere dynamisk lay-out, dels med bidrag fra sin egen tusch-pen i form af oplysende og forklarende illustrationer såvel som dekorative indslag.

Han afløses af orlogskaptajn Steen S. Ovesen, der kommer fra stillingen som udflytningskoordinator og chef for planlægnings-og kontrolsektionen ved Flådestation København Forsyningsafdeling.

MINESTRYGEREN VILSUNDS SIDSTE OPERATIVE SEJLADS

Den 22. juni anløb VILSUND Flådestation Korsør efter to måneders sejlads. Den skal nu efter 36 års tjeneste nedhale kommandoen for stedse og med tiden helt udgå af flådens tal.

Denne sidste tur var en smuk afslutning for en ærværdig ældre dame. På turen nåede VILSUND sammen med søsterskibet GRØNSUND at deltage i to store øvelser og, som en del af STANAVFORCHAN, at fortsætte den tradition for høj standard i sømandskab og taktisk/operativ kunnen, som er kendetegnet for danske deltagere i stående NATO- styrker.

Den første af de to øvelser var BLUE HARRIER 93, betragtet af minestrygerfolk i hele NATOs nordregion som den endelige prøve på deres kunnen. Her var de to danske strygere del af en gruppe sammensat af både minestrygere og mine-hunters fra forskellige nationer. Lederen var hollandsk og befandt sig ombord i det hydrografiske undersøgelsesskib TYDEMANS. Gruppen bestod i øvrigt af de hollandske SCHIEDAM og MYOSOTIS - den tyske WEILHEIM - samt den norske KVINA, samme type som de danske strygere, men med et nyt norskudviklet akustisk strygegrej ombord.

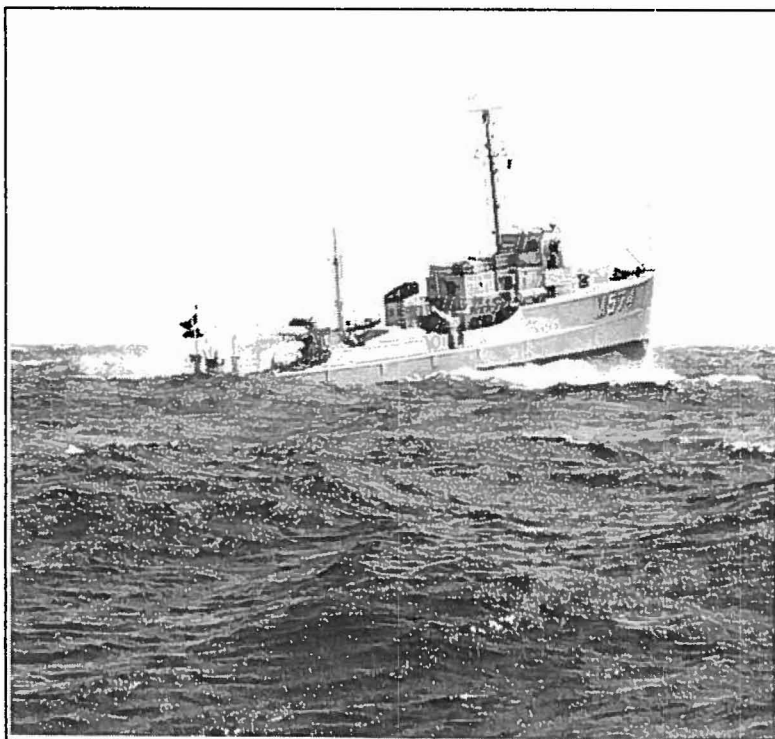
Denne task-group havde til opgave at sikre området fra Skagensbøjen til Læsø Rende syd for gennemsejling. GRØNSUND, VILSUND og KVINA arbejdede sammen, og med deres magnetisk-akustiske grej tegnede de sig for syv miner, alle på samme eftermiddag.

Øvelsen sluttede for VILSUNDS vedkommende med en lynvisit af NAVCOMBALTAP, og herefter var der forlægning mod Århus, hvor der skulle være debriefing for øvelsesdeltagerne.

I Århus kom de danske strygere til at ligge i kvejl med de skibe, der skulle være deres makkerer i den næste halvanden måneds deltagelse i STANAVFORCHAN. Man benyt-

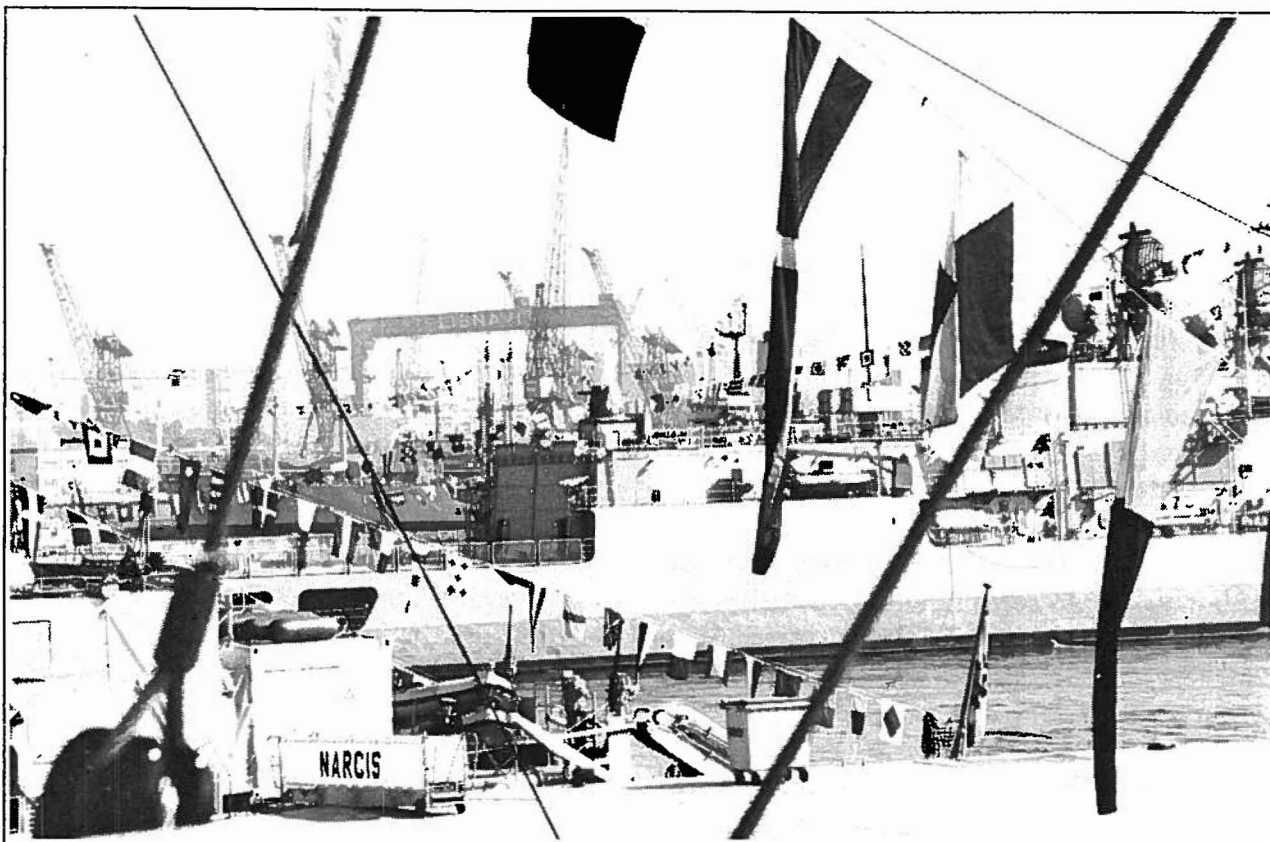
tede aftenen i Århus til at genopfriske gamle bekendtskaber fra efteråret samt til at kigge de nye deltagere fra USA lidt an. For første gang deltog amerikanske skibe i styrken. Fire Avengerklasse kombinerede strygere/huntere, USS DEFENDER, USS SENTRY, USS DEVASTATOR og USS SCOUT skulle være med indtil sidst i juni måned, og alle var spændte på, hvad de kunne præstere. Man var ikke i tvivl om deres MCM-kunnen, resultaterne fra BLUE HARRIER talte for sig selv, men hvordan ville de passe ind i den særlige stil, der gør deltagelsen i netop STANAVFORCHAN til noget helt specielt.

Styrken afgik fra Århus i to grupper: stabsskibet HMS HURWORTH, HELLEVOETSLUIJS, PRIMULA, og "The Vikings", ALTA, VILSUND og GRØNSUND i første gruppe og de fire amerikanere med den tyske MINDEN som "kendt mand" i anden gruppe. Begge grupper nåede godt igennem Kieler kanalen, og gruppe et sagde et vaskeægte SNFC-farvel til HELLEVOETSLUIJS og PRIMULA, der skulle hjem efter godt et år i styrken. Den traditio-



Minestrygeren VILSUND i svær sø

Foto: VILS



Udsigt over Flådestation ALFEITE på paradedagen

nelle steampast havde alt, hvad der dertil hører af sjove dragter, flag, horn og kamp på spuleslanger. Allerede da begyndte man på VILSUND at udtænke diverse raffineringer til den steampast, der skulle være, når skibet forlod styrken, denne gang for stedse.

Undervejs gennem den Engelske Kanal stødte først ALKMAAR, det kommende stabsskib, og siden NARCIS til gruppe et og SNFCs grundstamme var komplet.

Den 4. maj forlod den nu ti skibe store styrke Brest for at forlægge sydover i Biscayen mod Lissabon. Den frygtede havbugt viste sig imidlertid fra sin bedste side med dejlige solrige dage, så turen og de afviklede øvelser forløb uden problemer. COMMANDER STANAVFORCHAN (COM SNFC) sørgede for, at alle var oppe på tæerne med et varieret ugeøvelsesprogram, der holdt alle skibets sektioner i sving med forskellige aktiviteter.

Den 8. maj på en smuk og varm morgen anløb SNFC Lissabon. På grund af manglende kajplads kom skibene til at ligge i to grupper med godt to kilometers mellemrum, hvilket skabte visse kommunikationsproblemer. Det gode vejr hjalp imidlertid på humøret, og alle der havde fri fik set sig godt omkring i den smukke og

spændende by. Indlagt i besøget var en briefing for deltagerne i den kommende øvelse LINKED SEAS 93.

LINKED SEAS 93 var den første af sin slags og byggede på et tænkt politisk oplæg.

SNFCs rolle i øvelsen bestod primært i at rense kystfarvande for miner. SNFCs operationsområde begrænsede sig til et område syd for Lissabon, hvor ti skibe skulle deles om en strygerute på en samlet længde af 11 sømil.

Omkring aftenskaftning den 17. begyndte man forlægningen nordover mod næste havn, som var Oporto. Opholdet i Oporto bød ikke på de store oplevelser, idet det regnede meget i de dage, opholdet varede. En stor oplevelse for amerikanerne var imidlertid en traditionel dansk morgensang.

Efter Oporto fulgte fire døgn med traditionel SNFC, sejlads, hvor staben igen gjorde sit bedste for at holde alle igang. Den 30. maj var imidlertid noget særligt. Sent om aftenen den 29. havde styrken ankret i en lille indbydende bugt ved et feriested kaldet Peniche, og dagen derpå skulle forløbe som idrætsdag på den der-værende badestrand. Alle håbede på godt vejr.

Vejrguderne besluttede sig da også til at se i nåde til SNFC, og hele dagen skinnede en dejlig

varm sol over både sportsfolk og tilskuere. Der blev dystet i de traditionelle idrætter: fodbold, volley-ball (hvor VILSUND tegnede sig for førstepladsen) og tovtrækning, og også i mere eksotiske sportsgrene: soft-ball, tre-bens forhindringsløb og sandslotsbygning. Alle var enige om, at det var en dejlig måde at holde idrætsdag på, også selvom den kostede et par forstrækninger og en hel del solskoldninger.

Tidligt næste morgen gik det igen mod Lissabon, men denne gang til Alfeite Naval Base, hvor den store kommandoskiptsparade skulle afholdes.

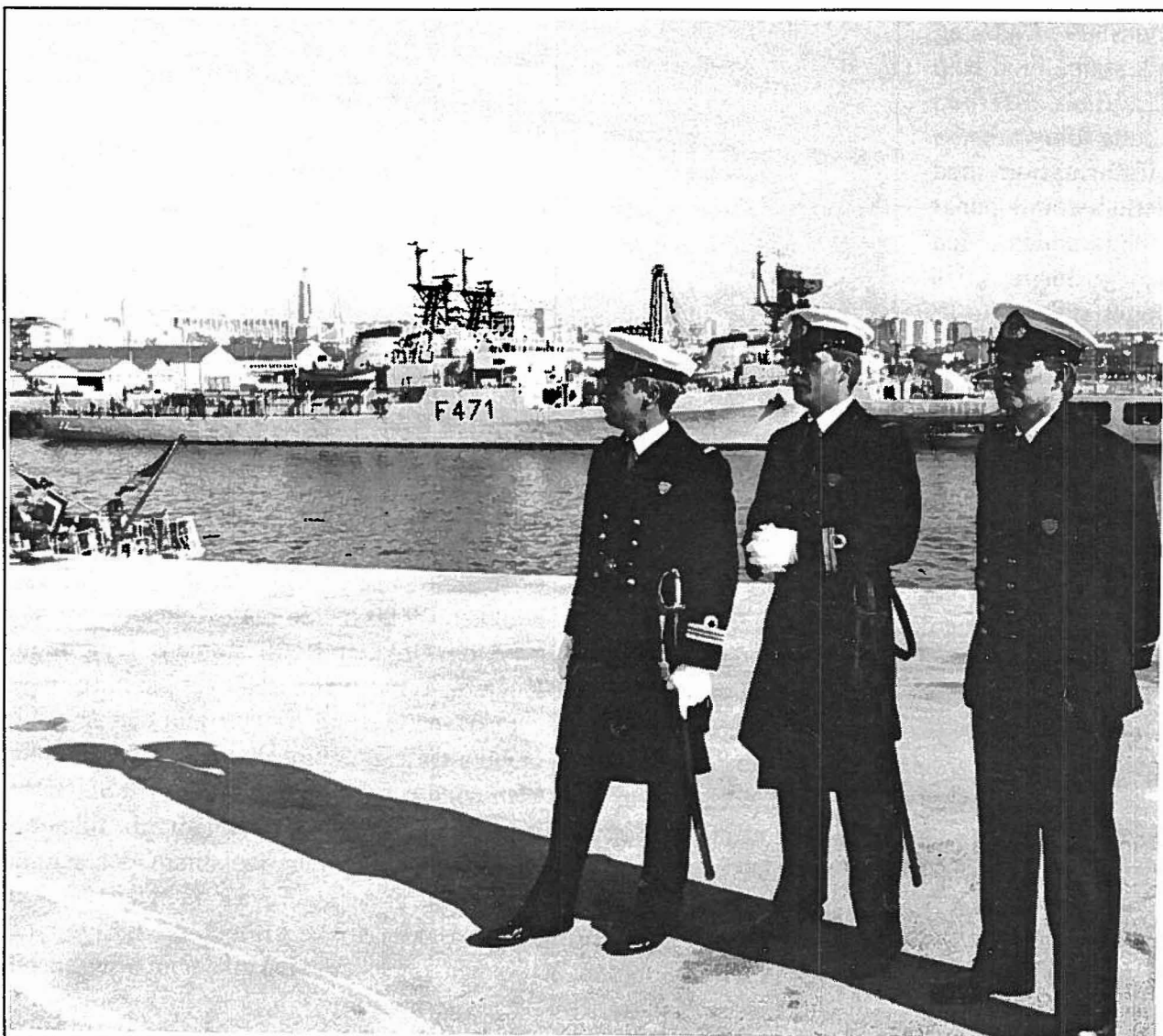
Her fulgte to dage med prøver, først i øsende regnvejr i arbejdstøj og så i bagende solskin i paradeuniform. Alle forestillede sig det værste for selve dagen, men igen var vejrguderne med SNFC og en mild brise blæste over paradepladsen, mens solen venligst holdt sig bag en sky

indtil paraden var ovre.

Derefter var der frihed og landlov og besætningerne kunne endnu engang gå på opdagelse i Lissabon.

Om aftenen skulle HMS HURWORTH afgå til England og dette blev markeret med en ligeså imponerende steampast, som havde styrken været under gang. Afløseren HMS BICESTER var tilgået styrken den 30. maj og deltog således også i festlighederne. 7. juni afgik styrken fra Alfeite med ALKMAAR som det nye stabskib, og alle var spændte på, hvad den nye styrkechef havde i ærmet til den kommende femdages sejlads.

Dette viste sig hurtigt. Knap var styrken ude af Lissabon, før den første formationssejladsløb af stabelen. Siden gik det slag i slag med alt lige fra quiz'er til bunkring under gang (RAS) og som en minestryger specialitet et treskibs



Chef, næstkokmanderende og 3. kommanderende diskuterer de finere ceremonielle aspekter af en "Change of Command" - parade i 30 graders varme.

strygning med VILSUND, GRØNSUND og ALTA. De danske strygere markerede sig med topplaceringer i stort set alle øvelserne, især de øvelser der havde med krypto og signalering at gøre var domineret af danskerne.

Om aftenen den 10. juni ankrede styrken på reden ud for Cadiz, og skibene blev klargjort til dette for danskerne sidste havneanløb som del af styrken. Næste morgen sejlede styrken ind til Cadiz, og allerede fra årle morgen strålede solen. Den strålede efter manges mening under hele havneopholdet og gjorde Cadiz til det bedste havneophold på turen. I Cadiz var der arrangeret to busture til den nærliggende engelske koloni Gibraltar, og mange benyttede chancen til at besøge dette historiske sted.

Den 14. juni forlod SNFC Cadiz og gik sydpå mod Kap Trafalgar. Styrken skulle fotograferes i pileformation med dette berømte punkt i baggrunden. Men vejrguderne ville noget andet, - to timer efter afgang blæste det over 20 meter i sekundet,

hvilket gjorde den meget tætte sejlads i denne formation alt for farlig, så fotograferingen blev udsat til næste dag, og natten blev derfor spenderet for anker i læ af et næs.

Næste dag var det løjet så meget af, at man kunne sejle tæt, og den udkommanderede helikopter kunne tage en mængde billeder.

Med fotograferingen vel overstået gik det for alvor hjemover. Styrken skulle til Vigo i Nordspanien, og inden dette anløb skulle de to danske strygere frigives for at fortsætte til Korsør.

Men inden frigivelsen var der et punkt, der skulle overstås - den sidste steampast. Ombord på VILSUND var der enighed om, at den ultimativt sidste steampast skulle være noget helt særligt. VILSUND blev derfor til Drageskibet VILSUND, komplet med sejl, årer og skjolde langs skibssiden og en besætning af vilde vikinger med horn i hjelmene.

Når man passerede et skib i rækken, blev årerne lagt i gaflerne, og i takt til paukeslageren (skibets kok i bar mave og hjelm) roede man forbi med vikingehøvdingen og hans nærmeste på åben bro. Det var en steampast SNFC sent vil glemme.

Efter at have forladt styrken nedhalede man midnat den 17. juni NATO-flaget, og tiden stod nu i forlægningens og afrigningens tegn. Ombord var der så travlt med at mønstre grej og pakke dette, at først da man anløb Zeebrügge opdagede man, hvor hurtigt tiden egentlig var gået. Efter at have bunkret olie og vand i Zeebrügge gik det ret hjemover. Skibene var igen

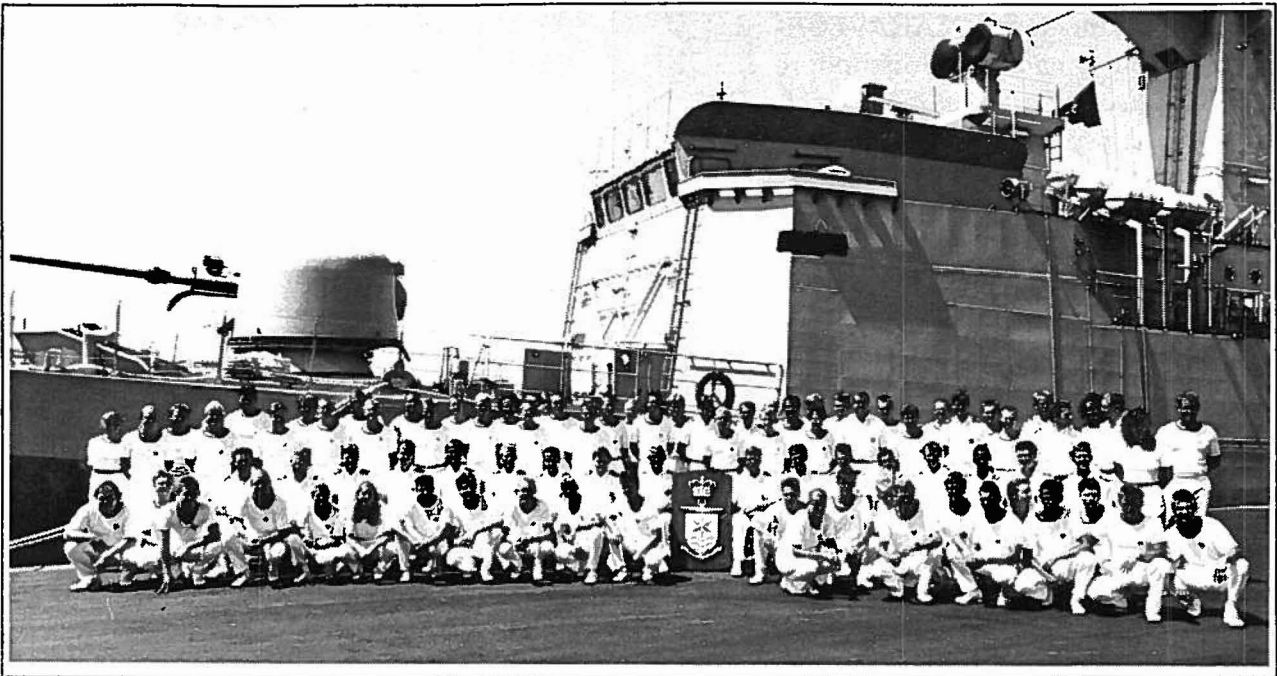


HMS BICESTER på vej til sin plads i formationen ved fotografering ved Kap Trafalgar

begavet med medstrøm og let vind og anduede Kieler Kanalen planmæssigt. Kanalen blev gennemsejlet på seks og en halv time og klokken 07.20 sendte man den første positionsmelding i halvanden måned til et dansk marinedistrikt. Klokken 09.00 havde man Keldsnor om bagbord og klokken 12.30 sigtedes Nygrunden, Koen og Tyren. VILSUND var hjemme.

I skrivende stund resterer kun den sørgelige opgave at afrigge skibet helt, og så den endelige kommandostrygning den 9. juli VILSUND vil blive savnet, og med kun en stryger tilbage er dansk minestrygning ikke mere det samme. Opgaverne er der stadigvæk, men uden makkerens karakteristiske silhuet og betryggende skorstensrøg i nærheden vil der nu blive ensomt på strygeruterne.

(VILSUND)



NIELS JUELS besætning - juli 1993

NIELS JUEL DELTAGELSE I STANAVFORLANT 1993

Korvetten NIELS JUEL afgik søndag den 2 Maj fra Flådestation Korsør og stævnedede ud på sit årlige, lange togt med NATOs stående Atlanterhavsstyrke, STANAVFORLANT. NIELS JUEL skulle mødes med de øvrige skibe i styrken ud for Portugals kyst, så der lå nogle døgn forlægning forude.

Kursen blev sat sydover gennem Kielerkanalen og ud i kuling i Tyske bugt, hvor der gennemførtes øvelse med tyske fly. Under forlægning gennem den Engelske Kanal opstod der havari på hovedmotoren, og NIELS JUEL måtte forlægge for turbine mod Portsmouth Naval Base for at udbedre fejlen. Den 4 Maj lagde NIELS JUEL til kaj, og maskinbesætningen gik straks i gang med reparationen, godt bistået af flådestationens særdeles hjælpsomme personel. På grund af NIELS JUELS anløb vadede Dannebrog 5. Maj over alle skibe på flådestationen, herunder også det engelske kongeskib HMY BRITANNIA. Til trods for den store aktivitet nåede de fleste at aflægge besøg på admiral Nelsons flagskib HMS VICTORY, der ligger som museumsskib ved flådestationen. Efter at have arbejdet i døgndrift

kunne maskinbesætningen 6. Maj melde hovedmotoren klar og umiddelbart herefter afgik NIELS JUEL mod Leixos i Portugal for et kort fuel-/provianteringsstop.

Den 9. Maj sluttede NIELS JUEL sig til STANAVFORLANT ud for den Portugisiske kyst. STANAVFORLANT deltog i perioden 9 - 20 Maj i øvelse LINKED SEAS, hvor 66 enheder fra NATO og Frankrig samt et antal civilt chartrede skibe deltog.

Øvelse LINKED SEAS havde blandt andet til formål at give de deltagende enheder erfaringer i at operere i en multinational styrke. Der var planlagt mange øvelser for styrken, herunder konvojejlads, alt gennemført med stort udbytte for deltagende enheder. Der var endvidere lagt stor vægt på gennemførelsen af Maritime Interdiction Force (MIF) operationer (embargo/boarding-procedure), hvorfor der blev gennemført et stort antal boardinger på de chartrede handelsskibe. Her høstede NIELS JUEL mange erfaringer, som senere skulle vise sig at være meget værdifulde.

Efter afslutningen af øvelse LINKED SEAS ankom STANAVFORLANT til Lissabon

den 20. Maj. Chefen for STANAVFORLANT, den canadiske Commodore G.E. Maddison, aflagde umiddelbart efter ankomst besøg om bord på NIELS JUEL for at byde besætningen velkommen til styrken. Opholdet i Lissabon var på 10 dage, idet alle i styrken skulle forberede sig på en eventuel deployering til Adriaterhavet. De enkelte besætninger havde dog mulighed for at lære hinanden at kende og udveksle mange erfaringer. Der var også tid til at opleve den gamle søfartsbys charme, se de mange seværdigheder og besøge de dejlige restauranter. Da der endnu ikke var truffet politisk beslutning om at indsætte STANAVFORLANT i Adriaterhavet, forlagde styrken 1. Juni mod den vestlige del af Middelhavet for at gennemføre øvelser med portugisiske, spanske og franske enheder og fly.

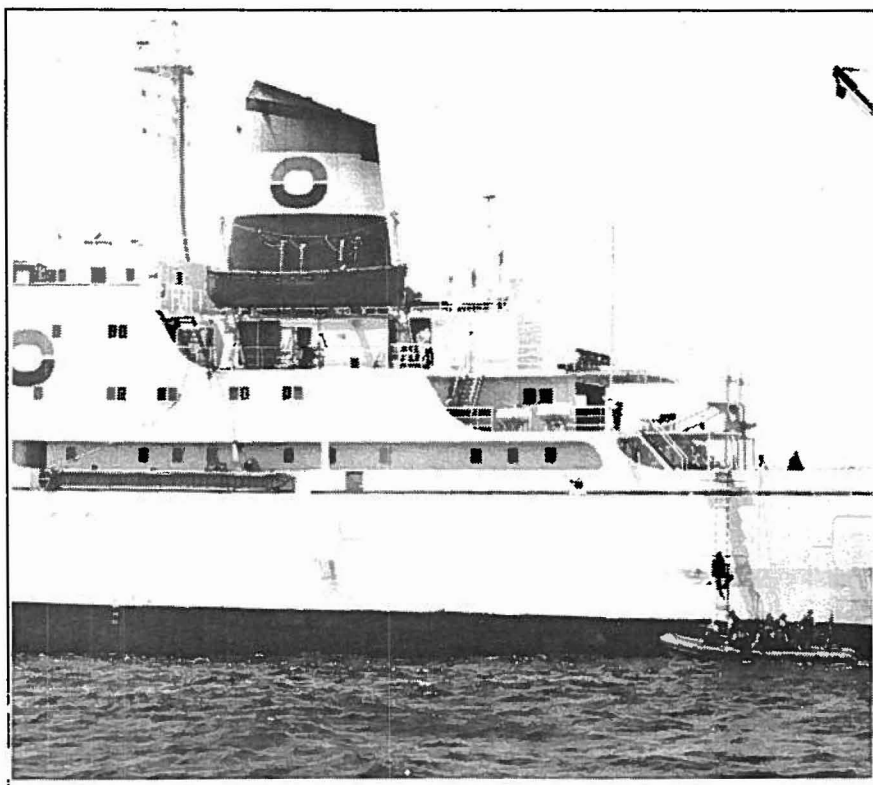
Som et led i forberedelserne forud for den eventuelle deployering gennemsejlede NIELS JUEL en fransk degaussingbane, for at måle korvettens magnetiske felt i tilfælde af minetrussel. I forbindelse med disse målinger anløb NIELS JUEL den sydfranske by Toulon 5. Juni. Efter et alt for kort ophold afgik korvetten samme dag for at gennemføre øvelser i farvandet ud for Toulon. STANAVFORLANT ankom til Pal-



NIELS JUELS bordinghold

ma de Mallorca 9. Juni om morgenen, og på trods af regnvejr ved ankomsten, imødeså alle opholdet på denne kendte ferieø med forventning. Selvom der også under dette ophold var travlt overalt i skibet for ombordtagning af forsyninger samt skibsvedligeholdelse, blev der tid til at opleve dels Palma, dels de omliggende badestrande. NIELS JUELS velfærdsudvalg havde arrangeret bustransport til stranden og et enkelt aftenarrangement med underholdning.

Efter to behandlinger i folketinget vedtog tinget 8. Juni enstemmigt forslag til folketingsbeslutning om dansk deltagelse i den internationale maritime embargo mod det tidligere Jugoslavien. Der blev samtidigt truffet beslutning om at flådeenheder fra Vestunionen og NATO (STANAVFORLANT og STANAVFORMED) skulle samles i en fælles styrke, hvis opgave var at håndhæve FN's handelsembargo mod Serbien-Montenegro. Den primære opgave er at gennemføre resolution 820, der omhandler opretholdelse af embargoen mod det tidligere Jugoslavien (Serbien-Montenegro), og derved forhindre at der kommer våben til de krigsførende parter. Opgaven løses ved at anråbe alle skibe, der sejler ind i Adriaterhavet og inspicere/boarde de skibe, som skal anløbe havne i det tidligere Jugoslavien.



Bording i Otranto - strædet, juli 1993

For en meget stor del af NIELS JUELS besætning var det en tilsvarende opgave de var med til at løse under sidste års STANAVFORLANT deltagelse, hvor skibet i september måned 1992 deltog i OPERATION MARITIME MONITOR, hvis opgave var at overvåge FN handelsembargo samme sted.

Opholdet på Mallorca var planlagt indtil den 12. Juni, men NIELS JUEL fik sammen med to andre enheder fra STANAVFORLANT besked om at forlægge mod Adriaterhavet. Dette betød, at et planlagt anløb af Barcelona, og senere Marseille, hermed var afløst for NIELS JUELS



RAS fra USNS KANAWHA i Otranto - strædet, juli 1993

vedkommende. Den 11 Juni om aftenen afgik NIELS JUEL med mange gode minder om denne smukke ø for at være klar i operationsområdet den 15. Juni. Operationsområdet var opdelt i et sydligt og et nordligt område, hvor Otranto-strædet udgjorde det sydlige og Montenegro det nordlige. Udover enheder fra den kombinerede flådestyrke befandt der sig en del af den 6. Amerikanske Flåde, et britisk og et fransk hangarskib i den nordlige del af Adriaterhavet. Disse var dog prioriteret til beskyttelse af lufttransporter med nødhjælp til Sarajevo. Til støtte for overfladeenhederne var yderligere tildelt flystøtte, der blandt andet udgjordes af NATO AWACS radarfly og Military Patrol Aircraft fra en række NATO-lande.

Den 14. Juni ankom NIELS JUEL til den syditalienske havn Brindisi, hvor der blev ombordtaget forsyninger fra Danmark. En aften

blev det dog til i Brindisi, men voldsom regn forhindrede de fleste i at fjerne sig langt fra skibe. Næste dag stævnedes NIELS JUEL ud på sin første patrulje i Otrantostrædet, og det varede ikke længe, inden NIELS JUEL gennemførte sine første anrån og boardinger.

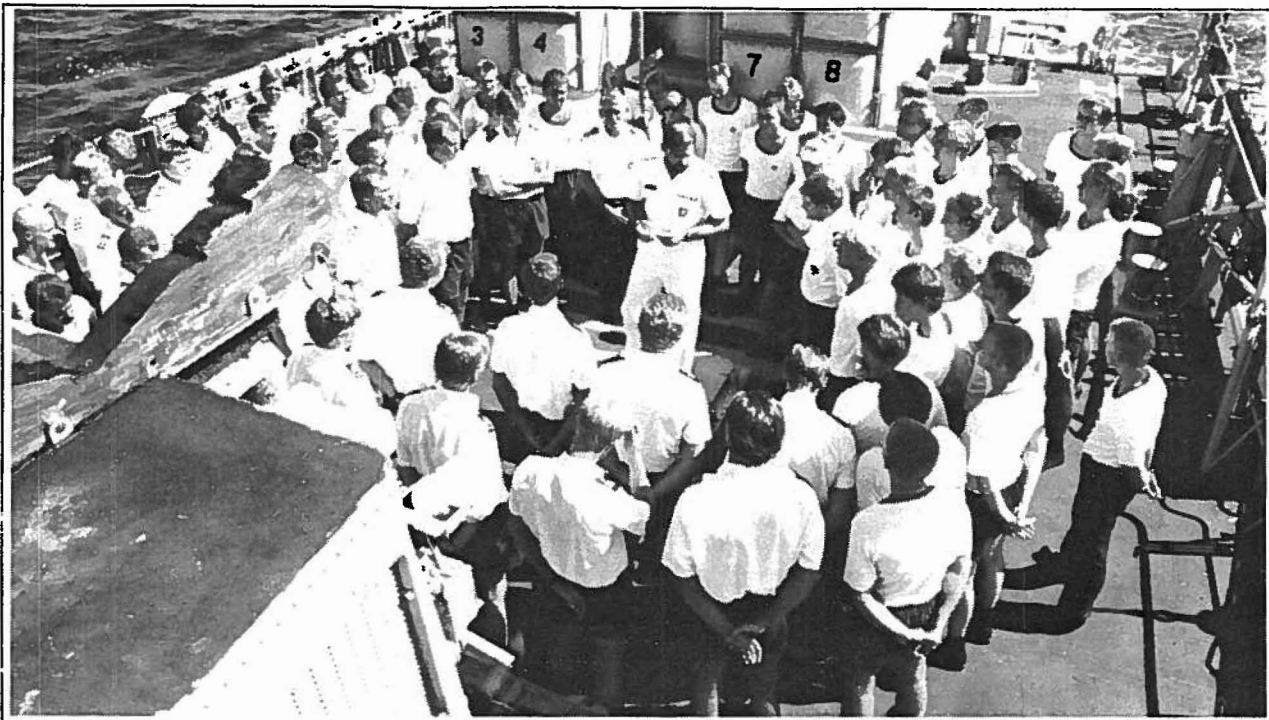
Efter en hektisk og oplevelsesrig patrulje forlagde korvetten nordover og anløb den 21. Juni Venedig. Her havde besætningen et pragtfuldt ophold, og ingen vil glemme denne smukke og charmerende by med de mange kanaler og de smukke gondoler.

Den 25. Juni om morgenen afgik NIELS JUEL igen mod Otranto-strædet for at genoptage patruljevirkksomheden. Ved ankomsten til patruljeområdet modtog NIELS JUEL meddelelse om dato og sted for omskiftning med PETER TORDENSKIOLD. Planen medførte, at NIELS JUEL tidligst kunne anløbe Flådestation Korsør den 13. August, en måned senere end planlagt. Til trods for at den forventede ankomst til Flådestation Korsør blev rykket fire uger, var det alligevel med en vis lettelse, at beskeden om omskiftning blev modtaget, idet der nu var en dato at se frem til. 3 Juli forlod

NIELS JUEL patruljeområdet i Otranto-strædet for at forlægge mod Palermo, Sicilien. Sejladsen bragte NIELS JUEL gennem Messinastrædet, der skiller Sicilien fra fastlandet.

Søndag den 4. Juli ankom Niels Juel til Palermo og blev modtaget af den danske konsul. Det danske konsulat bistod under opholdet med at arrangere busture, leje af biler og andre praktiske opgaver.

Opholdet i Palermo blev ikke blot brug til fortjent hvile efter patruljesejladsen, men også til små reparationer og skibsvedligeholdelse. Palermo viste sig at være en spændende by med et typisk syditaliensk præg, med bl.a. kaotiske trafikforhold og med en venlig og imødekommende befolkning. Mange fik tid til en tur til den nærliggende strand, Mondello, hvor man kunne nyde solen og det herlige Middelhav.



Chefen for STANAVFORLANT taler til NIELS JUELS besætning

Størstedelen af besætningen var endvidere på bustur til Etna, Europas største aktive vulkan, og blev afsluttet i Taormina, et smukt feriested på øens østside. Under opholdet benyttedes lejligheden til at invitere repræsentanter fra den danske koloni i Palermo, der blev serveret dansk mad, og alle havde en god aften om bord.

Den 11. Juli sejlede NIELS JUEL fra Palermo mod patruljeområdet i Otrantostrædet for at gennemføre sin tredje og sidste patrulje i dette område. Efter en lang tur ankom NIELS JUEL den 22. juli til Bari. Byen viste sig at være meget spændende med fine muligheder for at foretage indkøb af gaver til familien i de mange forretninger. Herudover pågik klargøring til NIELS JUELS sidste patrulje, som skulle foregå i det nordlige område ud for Montenegros kyst. NIELS JUEL afsejlede Bari den 27. juli og ankom samme dag til sit nye patruljeområde. Opgaven i dette område var at sikre, at kun de skibe, der havde tilladelse til at anløbe havne i området, foretog anløb. Efter en relativ kort patrulje udgik NIELS JUEL den 1. august af STANAVFORLANT, hvis chef, den canadiske Commodore G.E. Maddison, kom om bord på NIELS JUEL for at ønske god vind fremover. Ved en parade fremhævede Commodoren NIELS JUELS boardinghold som det bedste i området og udtrykte stor tilfredshed med NIELS JUELS deltagelse i STANAVFORLANT i øvrigt. Efter at have overført Commo-

doren til flagskibet, ALGONQUIN, sejlede NIELS JUEL "sailpast" for flagskibet og satte kursen mod Cagliari. Under forlægning mod Cagliari modtog NIELS JUEL signal fra flådechefen for de samlede styrker i hele Middelhavsområdet, den amerikanske admiral Mike Boorda. Heraf fremgik det, at han havde bemærket sig NIELS JUELS dygtighed, professionalisme og evne til - selv under vanskelige forhold - at løse sin opgave. Under sine fire patruljer nåede NIELS JUEL at anråbe 122 og boardede 32 handelsskibe.

Der var stor glæde om bord på NIELS JUEL, da besætningen tidligt 3 August kunne skimte sin afløser PETER TORDENSKIOLD i horisonten. Efter to hektiske dage med overlevering af materiel og erfaringer kunne NIELS JUEL begynde forlægningen hjemover den 5. august. NIELS JUEL anløb Den Helder for et kort fuelstop 11. august, for derefter at forlægge til Flådestation Frederikshavn, hvor korvetten ankom den 12. august. Efter et kort anløb forlagde NIELS JUEL mod Flådestation Korsør, og der var stor glæde om bord, da man for sidste gang på dette lange togt gik på post for manøvrerulle den 13. august. Besætningen kunne se tilbage på endnu et spændende og begivenhedsrigt togt, der strakte sig over 104 dage, og der var udsejlet mere end 15.000 sømil.

(NIELS JUEL)

SKOLESKIBET SJÆLLANDS DELTAGELSE I BATTLE OF THE ATLANTIC COMMEMORATION 1993.

Det længste enkelt-slag under Den 2. Verdenskrig var Slaget om Atlanten. Vendepunktet i dette slag kom den 24 MAJ 1943, da Storamiral Dönitz trak hovedparten af de tyske ubåde tilbage fra de nordatlantiske konvoj-ruter i erkendelse af, at de Allierede formåede at få flere skibe igennem, end tyskerne nåede at sænke. Slaget om Atlanten var hårdt og ubarmhjertigt med enorme tab på begge sider. For at mindes det mod og engagement hvormed alle kæmpede, uanset under hvilket flag de tjente, besluttede man i Royal Navy at gennemføre en højtidelighed ifm. 50-året for ovennævnte vendepunkt. Denne blev gennemført i farvandet ud for Liverpool og i selve Liverpool i perioden 25 - 31 MAJ 1993. Som repræsentant for søværnet blev skoleskibet SJÆLLAND udpeget til at deltage i "Battle of the Atlantic Commemoration 1993". SJÆLLANDs nominering kom forholdsvis sent, mens skibet var på vej hjem fra et 4 ugers togt til . Dublin og Kristiansand, så der blev travlhed om bord med at få skibet til at se endnu mere præsentabelt ud, få paradegrej, proviant m.v. om bord samt sætte sig ind i den meget omfattende øvelsesordre for arrangementet.

Efter blot 3 dage i havn forlagde SJÆLLAND den 21. maj mod Liverpool via Pentland Firth, North Minch og Det Irske Hav og ankom 25. maj om morgenen til farvandet ud for Anglesey, 30 sømil fra Liverpool. Her skulle der den 26. MAJ gennemføres en flåderevy, hvor Hertugen af Edingburgh og Kong Harald af Norge, om bord i det britiske kongeskib BRITANNIA ville

gennemsejle linier af opankrede flåde- og handelskibe fra mere end 16 forskellige lande, og her modtage besætningernes paraderinger. Efter at SJÆLLAND havde meldt sig ind på kommunikationsnettene, blev skibet beordret ind i en ankringslinie bestående af HMS LIVERPOOL, HMCS NIPIGON, BNS DEFENSORA samt HDMS SJÆLLAND. Denne linie blev herefter beordret ind til en præcisionsankring, assisteret af den britiske minehunter HMS CHIDDINGFOLD. Efter endt ankring vurderede ledelsen, hvorvidt de enkelte enheders ankring var præcis nok, eller om der skulle lattes og genankres. SJÆLLAND skulle ikke genankre, men flere af de andre enheder måtte på den igen, før formationen var tilfredsstillende. I alt ankrede 27 flådefartøjer og 3 handelsfartøjer, mens hele operationen omfattede mere end 40 skibe.

Paraderingsprogrammet blev afprøvet og inspiceret af Flag Officer Surface Flotilla, Rear Admiral M.C. Boyce, og de sidste rettelser og forberedelser kunne herefter udføres.

Den 26. maj, dagen for selve flåderevyen, oprandt med regn og blæst. Ikke de mest ideelle forhold for et sådant arrangement, men som Flag Officer Plymouth, Vice Admiral Sir Roy Newman, senere udtalte: "The wind and the rain added an authentic North Atlantic flavour to the proceedings". SJÆLLANDs besætning blev opstillet til paraderingsrulle, samtidig med at skibet var blevet parademæssigt udhalet. Flåderevyen indledtes med en fly-past af såvel nye som gamle flådefly, 21 skuds salut fra flagski-





BRITANNIA modtager SJÆLLANDs "jubelrulle".

bet HMS CORNWALL og opformering af den britiske kongedeling.

BRITANNIA (med Chefen for Søværnets operative Kommando om bord) nærmede sig SJÆLLAND, og på trods af vejrforholdene lykkedes det at få gennemført paraderingen på bedste vis. Hertugen af Edinburgh udsendte senere følgende signal: "The weather conditions could hardly have been worse, but they had no effect on the smartness and turnout of the aircrafts and the ships and their companies taking part in the review. The presence of so many representatives of the wartime allies was a worthy tribute to the service and sacrifice of those, who fought and won the battle of the Atlantic 50 years ago. Splice the mainbrace". - (Og det gjorde vi så).

Da flåderevyen var vel overstået, skulle der forlægges mod Liverpool i en nøje angivet rækkefølge. På grund af de noget komplekse inddokningsforhold i Liverpool, kunne ikke alle skibe komme til kaj på en dag, så SJÆLLAND forlagde sammen med den norske fregat

TRONDHEIM til Isle og Man, hvor der blev mulighed for en kort tur i land.

Om aftenen forlagdes mod Liverpool med ankomst fredag morgen på siden den franske destroyer ACONIT og i forlængelse af æresgæsten HMS LIVERPOOL samt TRONDHEIM.

Herefter startede en lang række af begivenheder, hvoraf blot skal nævnes de to største.

Lørdag 29 MAJ stillede SJÆLLAND et honørkommando på 26 mand, der sammen med tilsvarende kommandoer fra de øvrige deltagende nationer, 8 militærorkestre og næste 2.000 veteraner fra Slaget om Atlanten, skulle marchere gennem det centrale Liverpool. Trods den korte forberedelsestid var det lykkedes SJÆLLAND at træne og udruste et flot kommando, bestående af en premierløjtnant, en sergent og 24 marineelever, der alle på bedste vis repræsenterede landet og skibet. Således blev kommandoen flere gange under marchen applauderet af de tusindvis af tilskuere, der stod opstillet langs marchruten. Højdepunktet på

marchen var naturligt nok aflæggelse af honnør for First Sea Lord (Chefen for Royal Navy) Admiral Sir Benjamin Bathurst samt borgmester og amtsborgmester for hhv. Liverpool og Merseyside. Admiralen udsendte efter marchen følgende signal: "Today's marchpast, the biggest the navy has organised since the war, was a resounding success. The bearing and smartness made a tremendous impression on the city of Liverpool and you have been instrumental in bringing much happiness to all the veterans who attended".

Udover denne officielle tak blev der uddelt mange roser og varm tak fra de deltagende veteraner til såvel SJÆLLANDs kommando som naturligvis alle de øvrige kommandoer for deres deltagelse i denne for

veteranerne så betydningsfulde begivenhed. Søndag 30 MAJ løb så den sidste store begivenhed af stablen.

En mindegudstjeneste i Liverpool's Anglikanske Katedral med deltagelse af Prinsen og Prinsessen af Wales, den engelske flådeledelse, den engelske premierminister John Major samt veteraner og honoratiories fra alle deltagende lande. Fra SJÆLLAND deltog chefen og næstkommanderende samt en fanebærer. Ligesom alle andre større begivenheder under Battle of the Atlantic Commemoration 1993, blev også mindegudstjenesten TV-transmitteret, så resten af SJÆLLANDs besætning havde mulighed for at følge med i ceremonien hjemme om bord.

Udover de store begivenheder var der hele arrangementet igennem et væld af officielle og uofficielle tilbud til besætningerne på såvel det kulturelle område som det mere sociale. Såle-

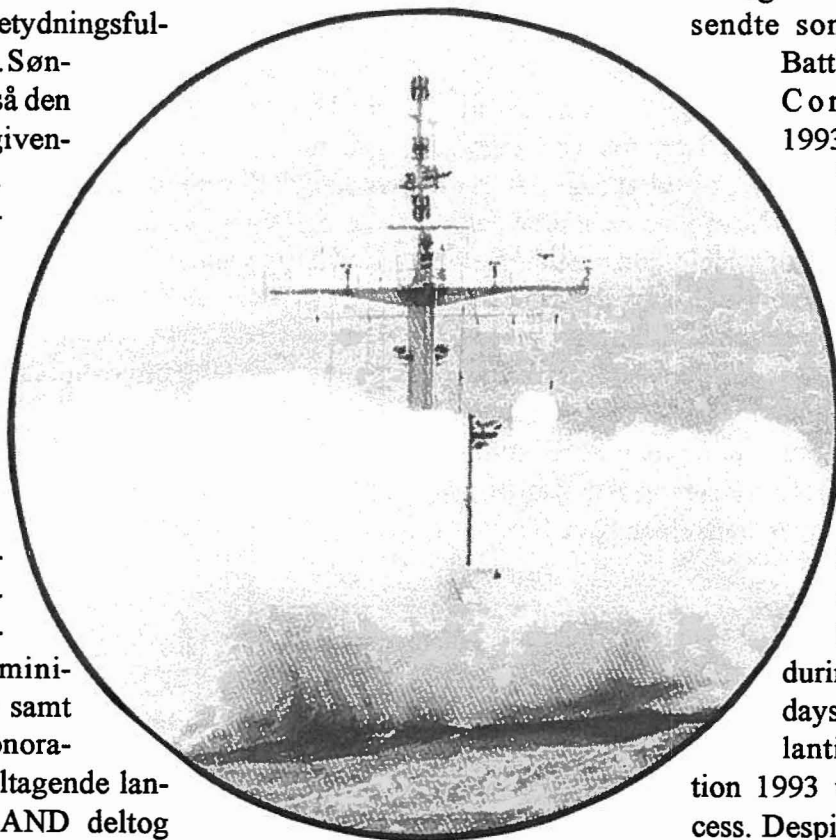
des var der f.eks. ture til Liverpool FCs hjembane Anfield Road og til haj-akvariet i Blackpool, og der var sportsarrangementer, selskaber, udstillinger og rundvisninger i et antal, så ingen behøvede at kede sig. Ved siden af alt dette blev besætningerne mødt med en hjælpsomhed og gæstfrihed, som er sjældent set.

Lørdag og søndag var SJÆLLAND åben for besøgende, og ikke mindre end 3.000 valgte at lægge vejen forbi og bruge lidt af weekenden på en dansk minelægger.

Mæt af indtryk oven på et fantastisk arrangement, forlod SJÆLLAND som den første enhed Liverpool for - ad den snart vante rute vesten og norden om Skotland - at haste hjem til adoptionsbesøg i Korsør.

Flag Officer Plymouth udsendte som afslutning på Battle of the Atlantic Commemoration 1993 følgende signal:

"As we go our separate ways after commemorating the 50th anniversary of the Battle of the Atlantic, I would like to congratulate you all on everything you have achieved during the last seven days. Battle of the Atlantic Commemoration 1993 was a huge success. Despite difficulty with the weather the Royal Fleet Review was most impressive. The ships were, without exception, immaculate, and the wind and rain added an authentic north atlantic flavour to the proceedings. The major events of the weekend too will be remembered by many people: The outstanding marchpast, which was the biggest naval marchpast since World War II, the flypast and the deeply moving service of commemoration. Many of the estimated one million people, who visited Merseyside, inclu-



Pressen nød godt af "the wet look" i HMS BULLDOG.

late you all on everything you have achieved during the last seven days. Battle of the Atlantic Commemoration 1993 was a huge success. Despite difficulty with the weather the Royal Fleet Review was most impressive. The ships were, without exception, immaculate, and the wind

and rain added an authentic north atlantic flavour to the proceedings. The major events of the weekend too will be remembered by many people: The outstanding marchpast, which was the biggest naval marchpast since World War II, the flypast and the deeply moving service of commemoration. Many of the estimated one million people, who visited Merseyside, inclu-

ding those, who took the opportunity to visit your ships, will have a lasting impression of the spirit of international cooperation, that has been so evident during the commemoration. I must make special mention of your men and women, their hard work has contributed to the success of Battle of the Atlantic Commemoration 1993, and they have been marvellous ambassadors for their respective countries. Bon voyage."

Deltagende lande i Battle of the Atlantic Commemoration 1993: Storbritanien, Belgien, Brasilien, Canada, Danmark, Frankrig, Grækenland, Holland, Island, Italien, New Zealand, Norge, Polen, Rusland, Sydafrika, Tyskland og USA.

(SJÆLLAND)

SIKKERHEDSKURSUS FOR BROBISSER

Søværnets Grundskole afholder i april, maj og augustmåned et sikkerhedskursus for civilt ansatte ved Great Belt Contractors. Uddannelsen skal give de ansatte et godt kendskab til deres personlige redningsudstyr som redningsveste og redningsflåder. Samtidigt skal der gives instruktion i, hvorledes man behandler og forebygger kuldeskader. Hele uddannelsesforløbet er obligatorisk for de ansatte, der arbejder på steder, der er omfattet af Søfartsstyrelsens regler. Søfartsstyrelsen skulle derfor godkende den pågældende uddannelse, som var blevet fastlagt på en møderække imellem Storebæltsforbindelsen, Søfartsstyrelsen og Arbejdstilsynet. 11 MAJ 1993 var konsulent Kurt Skytte,

Søfartsstyrelsen, på besøg ved Søværnets Grundskole for at godkende sikkerhedskurset. Deltagerne gik igang med de planlagte øvelser med godt humør, selvom der i visse tilfælde var lidt nervøsitet at spore ved udspring fra tre meter platformen til træningsbassinet. Generelt må det siges, at der var stor interesse for de forskellige elementer i uddannelsen, og der blev stillet mange spørgsmål til instruktørerne. Det samlede antal mænd og kvinder, der skal gennemgå sikkerhedskursus ved Søværnets Grundskole, er ca. 280.

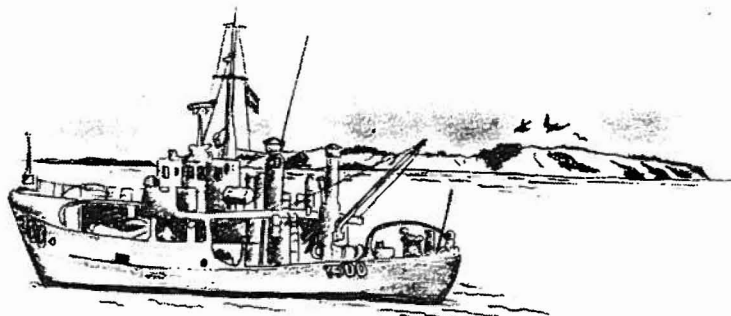
(Søværnets Grundskole)

MED BARSØ I EN VIKINGS KØLVAND 1100 ÅR EFTER

Der er tradition for at søværnet gennem tiden har deltaget i ekspeditioner til isfyldte farvande mod nord og eksotiske laguner under sydlige himmelstrøg. Fra den 3. - 9. juli fik BARSØ for første gang mulighed for at forlade dansk territorium for at hjælpe med forundersøgelserne til et filmprojekt, som Vikingskibshallen i Roskilde håber at kunne gennemføre i 1994.

En vikingekøbmand ved navn Wulfstan berettede i sin tid til

kong Alfred den Store (871-899) om sin Østersø-sejlads fra handelspladsen i Hedeby, ved det nuværende Slesvig, til en anden fjerntliggende



handelsplads, Truso, ved det nuværende Gdansk. Han sejlede uafbrudt i 7 dage og 7 nætter og tilbagelagde omkring 420 sømil. På den tid var natsejlads meget usædvanligt.

Denne sejlads har Vikingeskibshallen bedt filmproducenten Børge Høst om at genskabe, når man - formodentlig til næste sommer - vil lade museets nøjagtige kopi af Skuldelevfundets lille handelsskib Roar Ege gentage rejsen.

BARSØs besætning modtog orlogskutterens tre gæster, filmproducent Børge Høst, museumsdirektør Jan Skamby Madsen og museumsinspektør Keld Hansen fra Vikingeskibshallen, på flådestation Korsør. Afgangen foregik den 3. juli, og turen foregik mod Langelands nordspids, øens østkyst og over mod Slien. I et stort virvar af lystfartøjer sejlede vi op ad den meget smukke, 22 sømil lange Slien og ankom til Slesvig kl. 21.00.

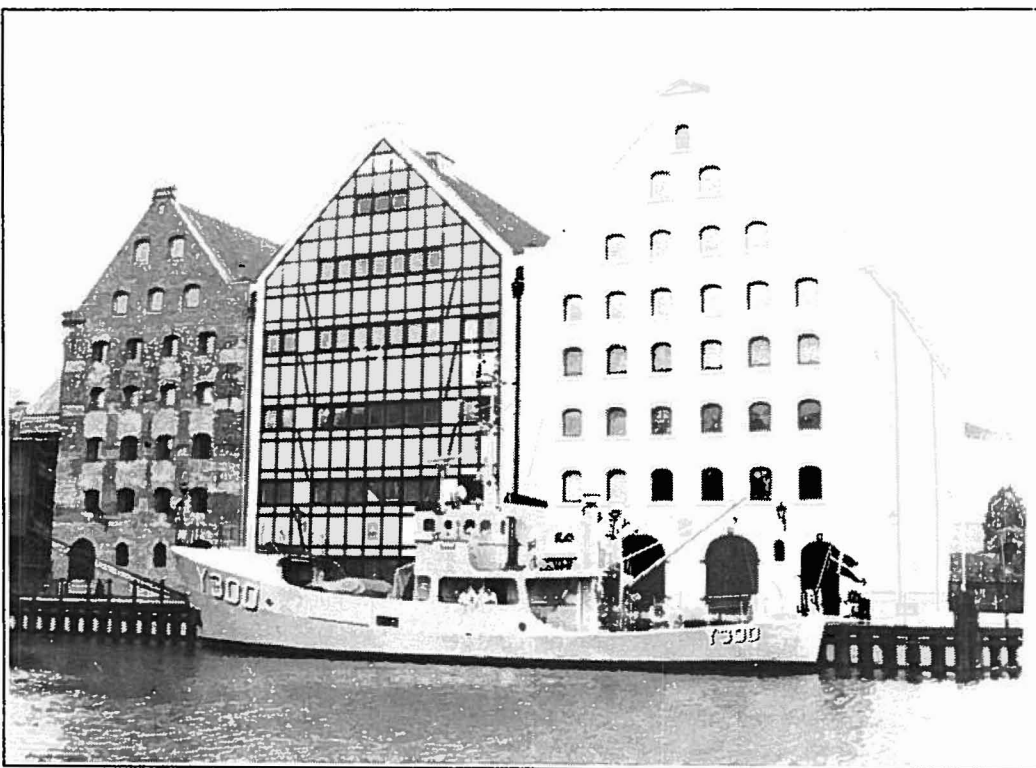
Afgang søndag den 4. juli fra Slesvig, og nu var vi i Wulfstans kølvand. Vi gik ud fra, at den gode vikingekøbmand var stukket fra Sliens munding og lige over Kielerbugten, for derefter at have fulgt kysten, så han hele tiden have land-

kending til "Vendernes Land" til styrbord. I syv døgn gik han og besætningen ikke i land, mens BARSØ på turen til Truso lagde ind til Heiligenhafen og Swinoujscie. Efter den første dag i Wulfstans kølvand ankom vi til Heiligenhafen samtidig med at et flot kopi af et middelalder-skib, en såkaldt "Kogge" bygget i Bremen, for svag vind gled ind i havnen.

Afgik mandag den 5. juli fra Heiligenhafen for at fortsætte rejsen østover gennem Fehmernsund og direkte over mod Bukspitze.

Herfra fulgte vi den tyske kyst på et par miles afstand. Ud for næsset Darser Ort kunne vi ane Møens klint til bagbord på 25 miles afstand. Rundede Arkona og ankrede op på Rügens østside i Tromper Wiek kl. 19.30. Umiddelbart efter satte vi gummibåden i og sejlede ind til et lille fiskerleje, hvor tiden tilsyneladende stod stille. Efter spadsereturen fra fiskerlejet til resterne af den gamle borg kunne vi på Kap Arkona nyde den flotte solnedgang over Rügen.

Tirsdag morgen den 6. juli lettede vi. Fra Tromper Wiek fulgte vi den meget flotte kyststrækning fra Kap Arkona til Greifwalder Oie, der ligner Møns klint. I den Pommerske bugt krydsede vi grænsen mellem tysk og polsk territorialfarvand og kl. 16.00 fik vi lods ombord

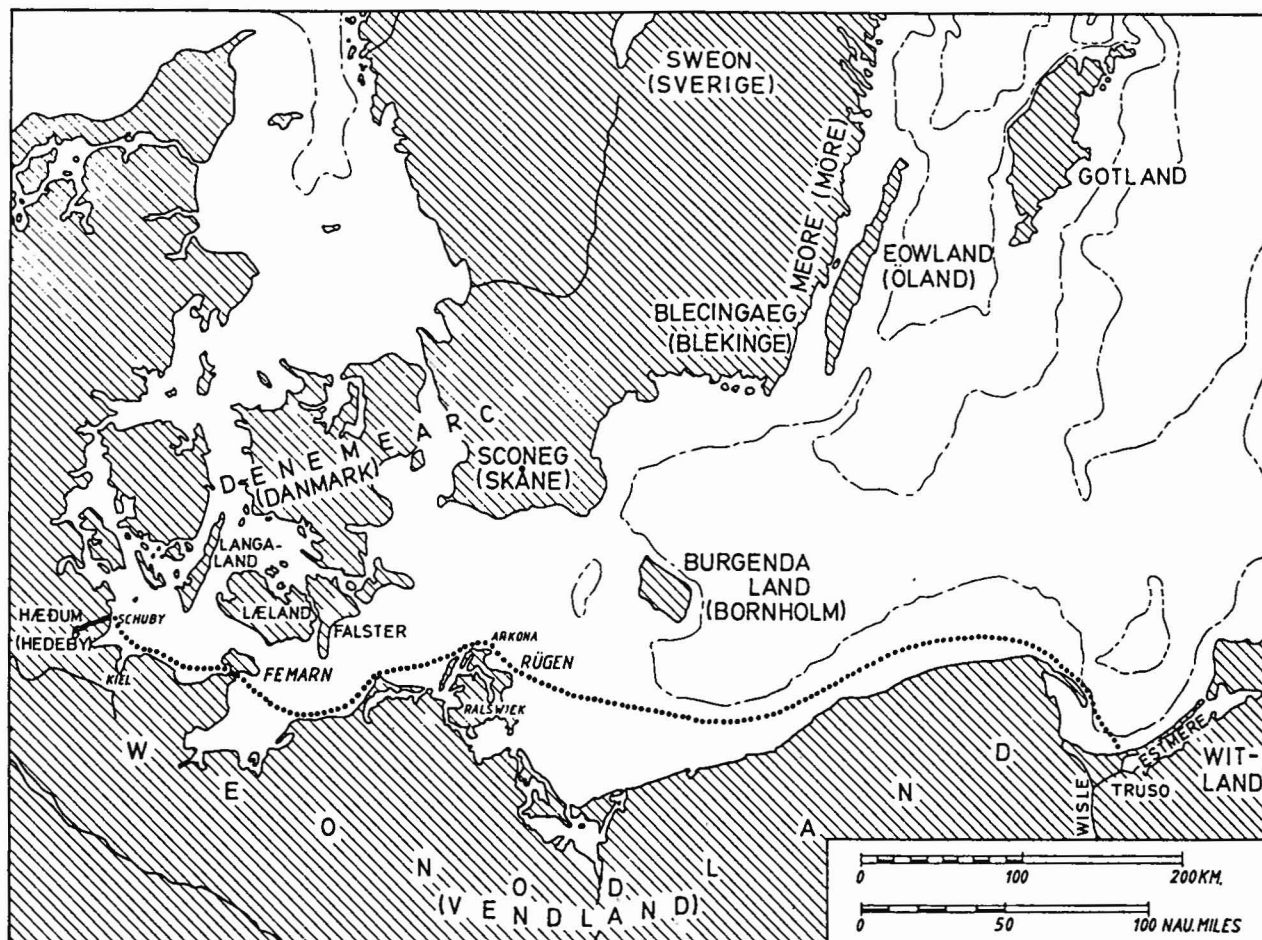


BARSØ neden for søfartsmuseet i Gdansk

på Swinoujscie red. På vej ind passerede vi den forladte russiske flådebase, hvor besætningerne fra fem danske vikingeskibskopier stod på kajen og bød os velkommen med vajende dannebrogflag.

De fem vikingeskibe, heriblandt Roar Ege, havde været til et vikingetræf i Wolin og lå nu utålmodigt og afventede bedre vejr, så de kunne sejle hjem over Østersøen i deres åbne fartøjer.

I Swinoujscie lagde vi til kaj på flådebasen foran Polens nybygning TORUN af LUBLIN-



Wulfstans formodede rute fra Hedeby til Truso.

klassen, og vi blev vel modtaget af Chefen for flådebasen, en forbindelsesofficer, et par historikere og et trosshold på 8 mand!

Besætningen blev inviteret på en hurtig byrundtur, for at blive gjort bekendt med byen i hovedtræk. Derefter fik vi en rundvisning på TORUN. Vore gæster blev hentet af to museumsfolk fra Stettin, der viste dem byen Wolin.

Den 7. juli afsejlede vi fra Swinoujscie i stiv kuling fra nordvest og meget svær sø. I det døgn, der forestod, skulle vore tanker ofte gå til den barske Wulfstan og hans besætning, der i deres åbne skib ikke havde et tørt lukaf og lune køjer at ty til i deres frivagter. Vi fulgte den polske kyst i en afstand af ca. 10 mil og nåede i læ i Gdansk bugten ved 4-tiden torsdag morgen. Her ankrede vi for natten for igen at lette kl. 08.00, hvor et polsk patruljefartøj kom for at eskortere os til Gdansk. Ved ankomst hertil tog det godt en halv time fra passage af ydermolerne til vi fortøjede kl. 10.00. Det er en meget stor havn, hvor billedet er præget af altdominerende kraner, værfter og skibe i 200.000 tons klassen.

Midt i den gamle Hansestad med utallige,

smukke, genopførte huse, lå BARSØ fortøjet ved byens søfartsmuseum. Efter omvisning på museet holdt chefen og de tre gæster pressekonference, som resulterede i avisomtaler lørdag og søndag.

Om aftenen inviterede vore gæster BARSØs besætning til en afskedsmiddag på en hyggelig, traditionel polsk restaurant, hvor turen blev drøftet i højt humør, og alle var enige om, at togtet havde overgået selv de største forventninger.

Vores gæster havde fået svar på en række af de spørgsmål, de før afrejsen havde stillet sig, og vi følte alle, at vi havde meget at takke vores flinke, imødekommende polske værter for. Problemet var bare, at det danske ord tak på polsk betyder ja, mens tak på polsk omtrent hedder tsjenkujen. Det fik vi desværre ikke lært på de alt for korte og hektiske dage i vores "nye" naboland mod syd.

Vores gæster havde brug for nogle ekstra dage, hvor de bl.a. skulle se udgravningerne og museet i Truso, den handelsplads, som Wulfstan besøgte for 1100 år siden.

BARSØs opgave var løst til alles tilfredshed, og vi afgik fra Gdansk fredag eftermiddag den 9. juli. Kursen blev sat mod Bornholm, hvor 14 dages distriktstjeneste under Bornholms Marinestrikte ventede. Medens BARSØ forlagde mod Bornholm på det nu rolige hav, ville vores gæster tilbringe endnu et par dage i Gdansk, for derefter at benytte den netop oprettede flyfor-

bindelse til København for at komme til Danmark igen. For besætningen og vore gæster var dette en spændende opgave med mange store oplevelser, og BARSØ ser med glæde frem til at løse andre opgaver for Roskilde Vikingeskibsmuseum!!

(BARSØ)

INSPEKTIONSSKIBET TRITON ADOPTERET AF ÅRHUS

Hovedbegivenheden på forskolen for inspektionsskibet TRITON inden dets 4. operative togt var adoptionsbesøget i Århus i weekenden 2 - 4 juli. Begivenhederne startede allerede ved TRITONs passage af ydermøllene fredag den 2 juli, hvor der blev udvekslet "dansk løsen" med Nørre-Jydske Artilleriregiment. Ved honnørkajen ventede en spændt folkeskare flankeret af Århus Samvirkende Soldaterforening-ers faneparade, samtidig med, at Søværnets Tamburkorps musicerede på kajen.

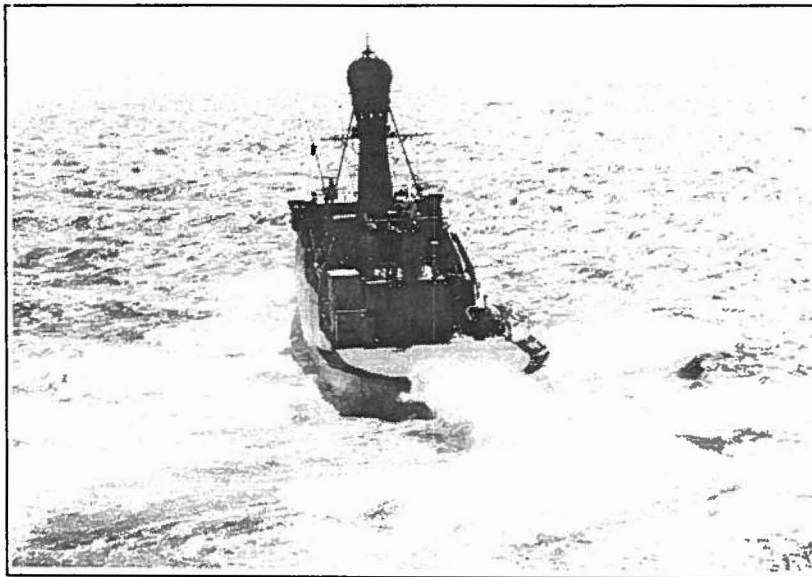
Programmet stod først på TRITONs modtagelse af faneparaden og derefter reception for repræsentanter fra Århus by og Søværnets operative Kommando.

Lørdag var den officielle adoptionsdag. Den indledtes med at besætningen, anført af Søværnets Tamburkorps, marcherede gennem Århus by til rådhuset. Besætningen blev modtaget af borgmester Thorkild Simonsen samt medlemmer af byrådet og de kommunale chefer, og der udveksledes gaver. Søværnets operative Kommandos chef og stabschef var tilstede. Medens adoptionshandlingen fandt sted i byrådsalen, musicerede Søværnets Tamburkorps foran rådhuset.

Efter adoptionsceremonien marcherede besætningen tilbage til TRITON, hvor der var dækket op til officiel frokost. Eftermiddagen

bød på bustur i Århus og omegn, åbent skib, hvor 450 personer besøgte TRITON, samt besøg i Marineforeningen. Lørdag aften var byen vært ved en meget hyggelig og underholdende middag i musikhuset.

Søndag formiddag stod helt og holdent i sportens tegn. AGF havde udfordret TRITON til tovtrækning og fodboldkamp, og hvad AGF



TRITON haster til adoption i Århus

ikke havde i armene, havde de til gengæld i benene. TRITON vandt suverænt tovtrækningen men tabte til gengæld 6-2 i den efterfølgende fodboldkamp.

Efter en mindre, officiel frokost ombord var det muligt for resten af besætningen at komme på bustur med efterfølgende besøg i marine-stuen. Skibet blev atter åbnet for besøgende, og

1143 besøgte TRITON. I forbindelse med dette arrangement gennemførte Søværnets Flyvetjeneste en redningsdemonstration med LYNX-helikopter

efterfulgt af en flyveopvisning. Da sidste gæst gik fra borde søndag, kunne TRITON notere et besøgstal for begge dage på 1593

gæster, som desuden havde mulighed for at se 1. Eskadres udstilling, der omhandler tjenesten i Nordatlanten.

Mandag den 5 juli om morgenen kunne TRITON fortsætte sin forskole mættet af indtryk fra Århus.

(TRITON)

THETIS' ADOPTION I SVENDBORG

Selvom det allerede i 1990 blev bestemt, at THETIS skulle adopteres af sin "fødeby" Svendborg, lykkes det af forskellige årsager først at gennemføre adoptionen 18-20 juni 1993, men som det senere vil fremgå, var det en adoption, der

der værd at vente på. Adoptionen startede fredag morgen med afhentning i Nyborgfjord af repræsentanter for Svendborg Kommune i Nyborg Fjord. Gæ-

sterne blev sejlet ud fra Slipshavn af Marinehjemmeværnsflotille 242, hvorefter de blev overført til THETIS og sejlede med på resten af turen til Svendborg.

Efter en flot tur gennem Svendborgsund med saluttering ankom THETIS parademæssigt udhalet, medens Tamburkorpset musicerede på kajen. Herefter afslørede chefen for THETIS og Svendborgs borgmester byvåbnet på styrbord sidedæk af THETIS.

Tamburkorpset marcherede med fuld musik gennem byen. THETIS' besætning kørte i bus

til modtagelse på rådhuset, hvor den officielle adoption fandt sted. Der var taler af borgmesteren samt chefen for THETIS, og skibets gave til Svendborg Kommune, et stort eksemplar af våbenskjoldet, afslørede. THETIS blev også



THETIS poserer for fotografen

adopteret af to 4. klasser fra "Byskolen", som overrakte skibet et flot maleri af deres skole. Derefter var kommunen vært ved en overdådig frokost for den vagtfrie del af besætningen samt indbudte gæ-

ster. Kl. 1500-1700 var der åbent skib, dog kun med et begrænset antal besøgende, sandsynligvis grundet tidspunktet og regnvejret. Kl. 17 var der opvisning af skibets helikopter, blandt andet blev der gennemført en redningsdemonstration. Om aftenen kunne THETIS gøre gengæld for frokosten ved at afholde et cocktailparty på forreste fortøjningsdæk for særligt indbudte fra Svendborg og hele besætningen. Da det blev mørkt, lå THETIS flot i havnen med fuld illumination.

Lørdag morgen blev der afholdt "morgen-

sang" i officersmessen for repræsentanter for Marineforeningen og Marinehjemmeværnet. Senere på formiddagen musicerede Tamburkorpset på Centrumpladsen i Svendborg. Chefen for THETIS var vært ved en frokost i officersmessen for indbudte gæster samt en del af messens medlemmer. Kl. 1400-1600 var der igen åbent skib, denne gang blev det et stort tilløbsstykke med 560 besøgende. Ligesom fredag fandt der en demonstration af skibets helikopter sted.

Om aftenen var byens borgmester vært ved en middag på restaurant Svendborgsund for repræsentanter for byen og skibet.

Søndag formiddag var det Marineforenin-

gens tur til at være værter, det skete ved en "højmesse" på restaurant Færggården.

Mandag morgen sluttede adoptionen med en kort "morgensang" i officersmessen for Svendborgs borgmester samt få indbudte gæster. Derefter tog THETIS igen lods om bord og sejlede ud gennem Svendborgsund. Repræsentanter for Marineforeningen sejlede med til Nyborg fjord, hvor de blev sat i land ved hjælp af gummibåden.

Alt i alt må det siges, at adoptionen var en stor og flot oplevelse, som ikke vil blive glemt af THETIS' besætning, og forhåbentlig ej heller af "adoptivforældrene" fra Svendborg.

(THETIS)

SKOLESKIBET SJÆLLANDS ADOPTIONSBESØG I KORSØR

Skoleskibet SJÆLLAND aflagde i weekenden 4 - 7 JUN 1993 adoptionsbesøg i Korsør. På grund af SJÆLLANDs status som nøgleenhed i 1992 havde der ikke været besøg i Korsør siden 1991, så det var et besøg, som såvel SJÆLLAND som Korsør havde set frem til med stor forventning.

Direkte fra det meget vellykkede besøg i Liverpool i forbindelse med højtideligholdelsen af 50 året for slaget om Atlanten ankom SJÆLLAND til Kalundborg fredag 4 juni, hvor 40 gæster fra Korsør by, Flådestationen og Marineforeningen med borgmesteren i spidsen gik om bord for at sejle med til Korsør. SJÆLLAND ankom under salut og i høj sol fredag eftermiddag. Efter ankomsten var Chefen til modtagelse hos borgmesteren og fungerende chef for Flådestationen.

Om aftenen var SJÆLLAND vært ved en reception for ca. 60 gæster fra Korsør by, marineforening og Flådestation Korsør. Søværnets Tamburkorps havde forinden musiceret i byen og givet tattoo på kajen. Senere på aftenen holdt marineforeningen åbent hus for hele besætningen.

Lørdag havde SJÆLLAND inviteret pårørende til besætningen samt gæster fra byen og

Flådestationen på sejlads i Storebælt og Østerenden, hvor Storebæltprojektet blev besat på nærmere hold. Inden afgang fra Korsør var der helikopteropvisning i havnen af en LYNX fra Søværnets Flyvetjeneste. Syd for Vestbroen ved Dronning Marie puller blev der foretaget en demonstrationssprængning af en mine. SJÆLLAND og besætningen var derpå vært ved en frokost under forlægningen tilbage til Korsør, hvor 115 glade og tilfredse gæster gik i land.

Om aftenen var byen vært ved en meget flot middag med efterfølgende underholdning og dans. I alt 40 officerer, sergenter og menige inkl. ledsagere var indbudt.

Søndag formiddag var der mulighed for 30 af besætningen til at bese storebæltbyggeriet på nærmere hold fra landsiden. Der blev givet en meget interessant briefing om hele byggeriet samt rundvisning på arbejdspladsen og udstillingscentret.

Om eftermiddagen var der trekamp på kajen mellem udvalgte hold fra SJÆLLAND, Marineforeningen og Brand- og Beredskabsskolen.

Blandt konkurrencerne var tovtækning, kastelinekast og etablering af brandudstyr. Sidst nævnte endte selvfølgelig i vandkamp til stor fornøjelse for såvel deltagerne som tilskuerne.

Dysten blev vundet af holdet fra Brandskolen, tæt fulgt af Marineforeningen. Det vindende hold fik overrakt en af SJÆLLAND udsat (ny) vandrepræmie. Den gamle blev i 1991 vundet af holdet fra Falck til ejendom efter 3 sejre i træk. I forbindelse med trekampen var der åbent hus om bord i for Korsørs borgere, og 490 benyttede sig af lejligheden til at bese på nær-

mere hold.

Mandag formiddag var tiden inde til at tage afsked med efter tre spændende dage, hvor Korsør by igen havde udvist en særdeles stor gæstfrihed, og hvor relationerne mellem by og skib blev udbygget under hyggelige og uformelle former.

(SJÆLLAND)

KABELMINELÆGGEREN LINDORMENS ADOPTIONSBESØG I AABENRAA

• 11 - 14 JUN 1993.

Kabelminelæggeren LINDORMEN er adopteret af Aabenraa Havn og Aabenraa Marineforening. Traditionen tro var sejladsen til byen LINDORMENS sidste sejlads inden sommerferien.

Fredag formiddag afhentedes to skoleklasser fra byen samt formanden og tre medlemmer af Marineforeningen ved Ballebro Færgehavn. De fik en rundvisning om bord samt en smuk sejltur i den nordlige del af Als Sund og Aabenraa Fjord. LINDORMEN blev flot modtaget i Aabenraa af repræsentanter for havnen og Marineforeningen samt en børnehaveklasse, der blev trakteret med pølser, sodavand og is. Aftens cocktailparty om bord blev besøgt af borgmesteren samt repræsentanter fra foreninger og udvalg i byen. Traditionen tro blev uddelingen af gaver foretaget ved cocktailpartyet. LINDORMENS gave til Marineforeningen og Aabenraa Havn var store knob- og stiktavler.

Lørdagen stod i idrættens og konkurrencens tegn. LINDORMENS besætning vandt vandrepokalen i skydning og kaproning, men måtte se sig slået i disciplinerne bowling og kastelinekast. Idrætsdagen blev en munter og hyggelig eftermiddag for såvel deltagere som tilskuere. Lørdagen indeholdt endvidere modtagelse på rådhuset for chefen og den vagtfrie del af besætningen. Borgmesteren fortalte bl.a. om Aabenraas historie og traditioner.

Både lørdag og søndag afholdtes åbent skib for interesserede sønderjyder. Interessen var størst om lørdagen, hvor der var arrangeret en helikopter- og redningsmiddeldemonstration. Medlemmer fra de to sejlklubber i byen mødte talstærkt op og fik en forrygende demonstration af LYNX-helikopterens manøvreegenskaber samt demonstration af hejs fra vandet. Efter endt opvisning fik de mange interesserede mulighed for at se helikopteren på nært hold.

Søndagen bød først og fremmest på det traditionelle besøg i Marinestuen, hvor mange besætningsmedlemmer for første gang smagte en rigtig sønderjysk delikatesse, solæg, som er hårdtkogte æg, der har ligget i en saltlage. Ægget deles i to, blommen fjernes forsigtigt og ægget fyldes med en blanding af olie, salt, peber og en række stærke krydderier. Til sidst placeres blommen igen, og solægget er klar til at blive spist.

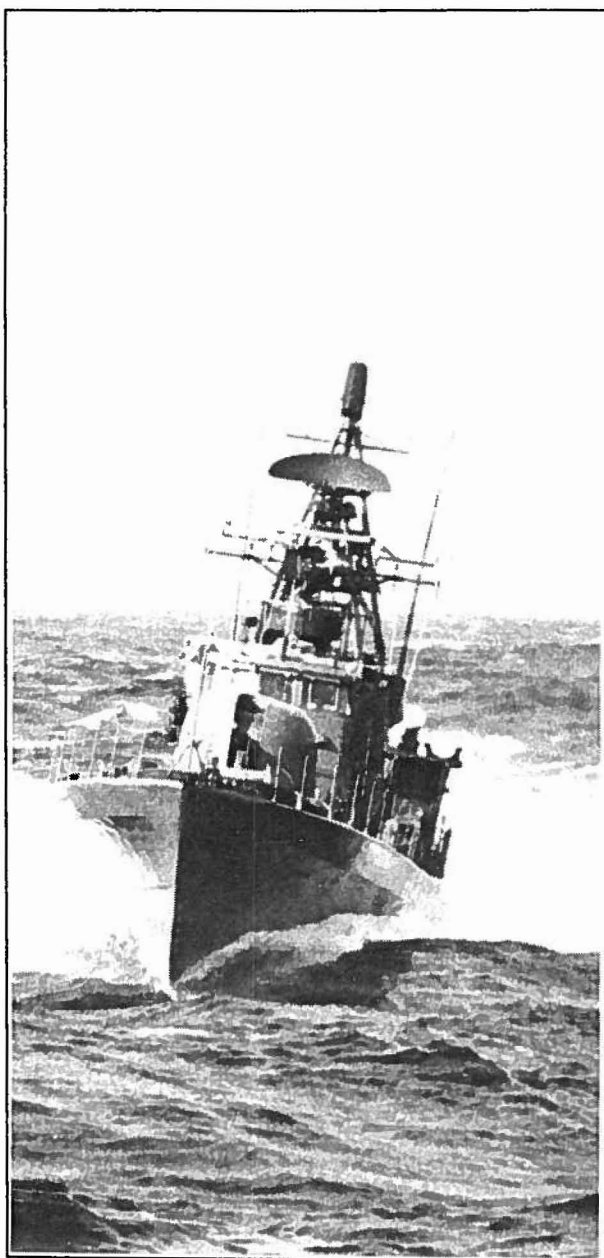
Besøgets sidste officielle arrangement var en fodboldkamp mellem Aabenraa Kommunes udvalgte hold og LINDORMEN. Efter en hård, men hyggelig kamp, måtte LINDORMEN se sig slået 12-3.

LINDORMEN afgang mandag morgen efter en begivenhedsrig og hyggelig weekend i Sønderjylland.

(LINDORMEN)

TORPEDOBÅDEN BILLES ADOPTIONSBESØG I VEJLE

Torpedomissilbåden BILLE var på adoptionsbesøg i Vejle i weekenden den 4.- 7. juni 1993 efter at have deltaget i TORPEX 22 i dagen den 1.- 4. juni. Det var et besøg både



BILLE på vej -

besætning og by havde glædet sig til, idet der ved sidste besøg blev oprettet kontakter af blivende karakter.

Med flag over top ankom BILLE til Vejle havn fredag kl. 1400, hvor vi blev mødt af

repræsentanter fra Vejle kommune. Efter tilrigning af telt og anlæg til læskedrik samt pindemadder var BILLES chef vært ved et beercaffredag aften. Blandt de ca. 50 indbudte gæster var repræsentanter fra kommunen, Marineforeningen, Tirsbæk gods samt piger fra Greisdal forbldklub.

Trætte, men veloplagte besætningsmedlemmer afsejlede lørdag fra Vejle, for at demonstrere bådens manøvreegenskaber for Greisdals damefodboldhold. Det var en solbestrålet BILLE, der under høj fart viste holdet, hvordan en torpedomissilbåd fra søværnet opererer under forskellige forhold.

Efter sejladsen var Vejle kommune vært ved en frokost på rådhuset, hvor der blev uddelt gaver og holdt taler af viceborgmesteren og BILLES chef. Samtidigt var der åbent skib, hvilket især for de mindste borgere fra Vejle var en åbenlys succes. 2 gymnasier i Vejle kommune var blevet kontaktet med henblik på besvarelse af spørgsmål om forskellige uddannelser i søværnet. De kvitterede ved at møde op under åbent skib arrangement.

Flyvevåbnets redningseskadrille udførte en søredningsdemonstration i havnebassinet ud for BILLE og viste en glimrende flyvning, selv om piloten mente, at pladsen i havnen var lidt trang. Lørdagens store attraktion var fodboldkampen mod damefodboldholdet fra Greisdal. Kampen foregik på Greisdals hjemmebane. Dommeren, der tydeligt var hjemmedommer, måtte i begyndelsen af anden halvleg en tur ud af banen i hejsebåren, for at kampen kunne blive mere retfærdig. Resultatet blev, alt afhængig af hvem der blev spurgt, 5-5 eller 20-5 til BILLE. Efter kampen var damerne værter ved et større grillarrangement med efterfølgende festivitas om bord.

Søndag formiddag var befalingsmændene inviteret til morgenkaffe og rundvisning på Tirsbæk gods. En informativ godsejer fortalte bredt om forskellige ejerforhold, driften og om "Den grå dame", der hjemsøger godset. Herefter inviterede Danmarks ældste marineforening på en lille en i marinestuen.

Som søndagens scoop havde Vejle indbudt til go-cart race i Tørring action park. 12 fartglade besætningsmedlemmer, alle opsat på at netop de skulle hente de fine medaljer og den store champagnerus, indtog bilerne og kørte, så selv professionelle banearrangører måtte se på. På trods af at der blev kørt tæt og hårdt, nåede alle til mål. Enkelte stod dog til bortvisning for uagtsom og noget dristig kørsel - på tværs af banen.

Aftenen forløb med en kapsejlad på Vejle fjord. Der blev sejlet i folkebåde, venligt udlånt af sejlklubben. Vinden var jævn og alle sejl sat, da startskuddet lød. En enkelt båd måtte dog se sig forbisejlet på grund af et uafmærket lægtvands område uden for den anbefalede sejlroute.

Opløbet ind under Vejlebro var spændende med alle både næsten samtidig. Da kapsejladsen blev skudt af, var 3 af 4 både i havn. Den sidste havde, ligesom den første, ikke stolet på, at sideafmærkningerne var til andet end pynt. Efter kapsejladsen var der afsluttende skippermøde i sejlklubbens lokaler.

Mandag gik med afrigning, indtil BILLE forlagde tilbage til Flådestation Korsør. Alt i alt mange oplevelser og kontakter rigere kan besætning og kommune se frem til et besøg ved en senere lejlighed - og det håber vi bliver snart...

(BILLE)

MILITÆRE NORDISKE MESTERSKABER I MARINEFEMKAMP OG SEJLADS 1993

I perioden mandag 14 til fredag 18 juni afholdtes de Militære Nordiske Mesterskaber i Søsport i Horten, Norge. Mesterskaberne, som omfattede marinefemkamp og sejlads, havde deltagere fra de fire nordiske lande, og uofficielt deltog der også hold fra Tyskland og Holland i marinefemkamp.

Vejret var fint i hele perioden - det vil sige tørvejr og tilstrækkelig vind til at alle sejlads kunne afvikles.

Sejladserne afvikledes med 2 holdsejladser og 1 individuel sejlads pr. dag - hvert land stillede med 3 mandskaber á 3 personer, og der blev sejlet i bådtypen "Yngling".

De første sejladser gennemførtes tirsdag, og danskerne lagde hårdt ud med at slå det finske og norske hold.

I den individuelle sejlads vandt den danske båd med marineoverkonstabel Patrick Sebbelov (skipper), kaptajnløjtnant J.P. Ditmar Andersen og kaptajnløjtnant P. Bigum Christensen overlegent. De to øvrige danske både placerede sig på 8. og 12. pladsen.

Om onsdagen gjorde danskerne det pány godt, idet de slog det svenske hold og tabte knebent til Finland. Individuelt vandt Sebbelov og besætning igen stort.

Før torsdagens sejladser var der lidt spænding, men alle - inkl. de øvrige nationer - vidste

efterhånden, hvor guldet skulle placeres. De danske sejlere svigtede da heller ikke, idet de vandt begge holdsejladser stort over Norge og Sverige. Individuelt vandt Sebbelov og besætning igen suverænt, og de havde dermed gjort rent bord med 3 førstepladser i lige så mange sejladser.

Totalt vandt danskerne holdmesterskabet med 5 sejre i 6 sejladser, Finland blev nr. 2 med 4 sejre og Sverige nr. 3 med 2 sejre.

Individuelt vandt danskerne naturligvis også med 3 førstepladser og 0 point, Sverige blev nr. 2 med 20,4 point og Norge nr. 3 med 26 point.

En meget flot præstation af de danske sejlere!!

Marinefemkæmperne startede konkurrencerne onsdag med forhindringsbaneløb, de danske deltagere gjorde det godt og oversergent Kim Berg erobrede bronze i tiden 1.59,7 min. Tider under 2 min. i denne disciplin præsteres kun af femkæmpere i verdenseliten - en flot præstation af Kim Berg.

Eftermiddagens livredning forløb ligeledes tilfredsstillende for danskerne, idet flere satte personlige rekorder.

Torsdag formiddag var der sømandsskab - en typisk nordisk disciplin, fysisk krævende og med mange tekniske detaljer, som skal gennemføres korrekt. Kim Berg var igen bedste dansker med en sjetteplads i tiden 4.16,3 min., hvilket kun var 1,3 sek. efter vinderen, så der var virkelig "close race" mellem de første 6. At disciplinen er typisk nordisk, manifesterede sig ved, at bedste ikke nordiske deltager - en hollænder - blev nr. 12.

Torsdag eftermiddag afvikledes forhindringssvømning og danskerne levede igen op til deres bedste, men svømning er ikke favoritdisciplin for nogle af de danske deltagere, det blev dog til et par personlige rekorder.

Fredag formiddag afvikledes sidste disciplin, amfibieløb. Her gjorde danskerne sig godt gældende, idet marineoverkonstabel Lars Chri-

stensen fik en femteplads i tiden 10.11,4 min. eller 20 sek. efter vinderen, men kun 9 sek. efter nr. 2 - en flot præstation af Lars.

Amfibieløbet blev iøvrigt overværet af sejlerne, som heppede det bedste de havde lært. En god afslutning på et godt arrangeret mesterskab.

I det samlede resultat blev bedste dansker nr. 12, det var Kim Berg, de øvrige placerede sig som nr. 18, 24, 25 og 26, der var 28 deltagere.

Det danske hold blev nr. 4 i den nordiske konkurrence og nr. 5 i den samlede konkurrence efter Sverige, Norge, Finland og Tyskland, men før Holland.

(Søværnets Idrætskomitee)

KIELER WOCHÉ 1993 MED SKOLESKIBENE SJÆLLAND, SVANEN OG THYRA

Onsdag den 23. juni 1993 ankom Skoledelingen minus skolebådene SKB 1 og 4 (SSD 4) til Tirpitzhafen i Kiel for at repræsentere de danske farver ved Kieler Woche. Det var en tæt pakket havn, der ventede, idet der for første gang også var russisk og polsk flådedeltagelse.

Det kan vel nærmest betegnes som en historisk begivenhed, at der i samme havn ligger en amerikansk og en russisk destroyer side om side. De andre nationer, der var repræsenteret, var Frankrig, Belgien, Holland, Storbritannien, Polen, Irland og naturligvis Tyskland.

Som altid var der lagt et omfattende program for de deltagende skibe. De danske besætninger deltog således i skak, skydning, fodbold og volleyball turneringer.

Der er ingen, der er i tvivl om, hvem der er europamestre i fodbold! Udover idræt var der

busture for besætningerne til blandt andet Marine Ehrenmal ved Laboe, der ligger smukt på den østlige side af Kielerfjorden. Desuden havde 20 mand fra besætningerne lejlighed til at besøge et lokalt bryggeri. Desværre var vejret ikke det bedste, men solen var da flittig gæst mellem byerne.

Om lørdagen var der åbent for besøgende, og det viste sig, at mange civile havde fundet vej til havnen for at se skibene. 890 besøgte SJÆLLAND.

Der faldt mange beundrende blikke på SVANEN og THYRA, og der var gang i sømandshistorierne om de gode gamle dage, da

skibene var af træ og mændene af stål.

Søndag morgen efter fire travle dage stod Skoledelingen atter til søs og fortsatte togtet i danske farvande.

(Skoledelingen)

Det skal fremhæves, at SJÆLLAND / SVANEN-THYRA fik præmie som bedste udenlandske hold i skak - turneringen, og at SJÆLLAND suverænt vandt fodboldturneringen.

SKOLESKIBET SJÆLLAND BESØGER DUBLIN OG KRISTIANSAND

Dublin

Søndag den 18. april afsejlede skoleskibet SJÆLLAND fra Flådestation Frederikshavn for at påbegynde årets første udenlandstogt, som gik til Dublin. Om bord var der på denne tur en besætning på ialt 103 mand, heriblandt 6 vagtchefselever, "DOC", 30 marineelever og 10 værnepligtige, som lige var mødt om bord.

Sejladsen til Dublin var planlagt at gå igennem Den Engelske Kanal og tilbage nord om England igennem Pentland Firth.

Ved afgang fra Flådestation Frederikshavn var vejret ikke det bedste,- sandstorm og stiv kuling fra vest,- så da Skagen blev rundet, fik eleverne en første fornemmelse af, hvordan det er at sejle minelægger i dårligt vejr, og ikke så få blev søsyge. Men op ad mandagen løjede vinden af,

og i løbet af de næste par dage blev de berømte White Cliffs of Dover og Land's End passeret i fint solskinsvejr. Torsdag den 22. april blev der om aftenen ankeret op i Dublin og næste morgen, efter at lods var taget om bord, blev Dublin

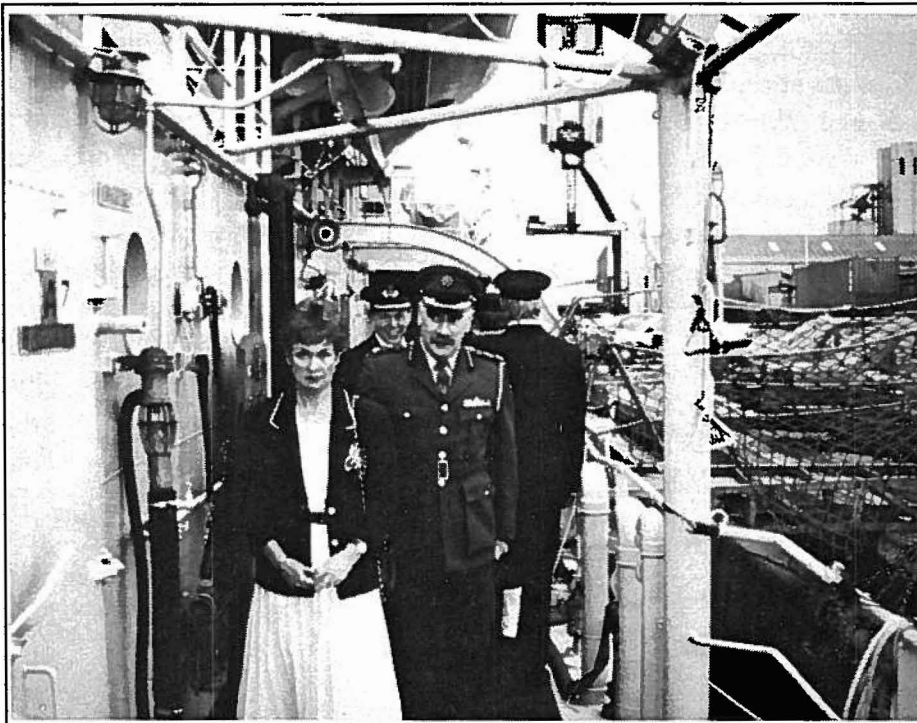
planmæssigt anløbet. Efter ankomsten var chefen, ledsaget af en kadet, til officielle visitter i byen, bl.a. hos borgmesteren og på Den danske Ambassade. Genvisit blev gennemført ved en frokost om bord.

Senere på dagen spillede et hold fra SJÆLLAND fodboldkamp mod et hold fra den irske hær. Kampen blev trods et godt kæmpende danske hold vundet af det irske hold 4-3. Om aftenen var der reception om bord for indbudte gæster fra byen, heriblandt Dublins borgmester og den danske ambassadør i Irland.

Lørdag og søndag havde besætningen mulighed for at se nærmere på Dublin, der bl.a. udmærker sig ved, at 46% af indbyggerne er under 25 år! Desuden var der begge dage arrangeret busture ud i det irske højland, hvor et gammelt kloster, Glendalough, blev besøgt. Samtidig med busturene havde offentligheden mulighed for at komme om bord på SJÆLLAND.

Mandag den 26. april forlod skoleskibet Dublin efter en begiven- hedsrig weekend og satte

kursen mod danske farvande. På turen igennem Det Irske Hav øvede SJÆLLAND samarbejde med fly, en engelsk NIMROD. Der blev bl.a. øvet Anti Submarine Warfare - procedurer, hvilket må siges at være usædvanligt for en minelægger.



Nogle af de officielle gæster ankommer til receptionen

Samarbejdet med den engelske NIMROD blev genoptaget på sejladsen øst over i Nordsøen. Fredag 30 april ankom SJÆLLAND til Holmen for at være med til at markere flådestations overgang til marinestation.

Kristiansand.

Mandag 3 maj forlod skoleskibet Marinestation Holmen og fortsatte skoletogtet i danske farvande. Den efterfølgende weekend var det planlagt at aflægge besøg i Kristiansand i Norge i anledning af slaget ved Helgoland 9 maj 1864.

Besætningen var den samme som på turen til Dublin, dog var en orlogspræst blevet tilkommanderet, og en ny DOC tilkommanderet.

Fredag 7 maj kl. 0900 ankom SJÆLLAND til Kristiansand. Chefen aflagde officielle visitter om formiddagen, og om aftenen afholdtes cocktailparty for 50 gæster. Lørdag formiddag gennemførte en dansk og norsk æresgarde prøve på ceremonien,

der skulle foregå på Kristiansand kirkegård søndag 9 maj til ære for de faldne under slaget ved Helgoland. Samme formiddag var der lejlighed til at spille fodbold mellem to hold fra besætningen, og om eftermiddagen var SJÆLLAND åben for besøgende fra kl. 1400-1600.

Søndag kl. 1030 afgik den danske og norske æresgarde til kirkegården for at være klar til højtideligheden kl. 1200.

Selve højtideligheden bestod i, at ældste danske officer ved hovedkvarteret AFNORTH i Kolsås, oberst A.R. S. Hansen, nedlagde en krans ved graven for de danske søfolk, der faldt under slaget ved Helgoland.

Inden kransenedlægningen holdt obersten en kort tale: "I dag for 129 år siden foregik kampen ved Helgoland, hvor en dansk eskadre, bestående af fregatterne NIELS JUEL og JYLLAND samt korvetten HEIMDAL, vandt over en østrisk/prøjsisk styrke. Efter kampen søgte eskadrechefen Suenson her ind til Kristiansand for at få plejet sine sårede og begravet de faldne. Vi ved fra opbevarede breve og optegnelser, at

den danske eskadre blev modtaget med varme og inderlig broderfølelse.

De sårede blev plejet på bedste vis, og hele Kristiansand by deltog i begravelsen, medens gaderne var pyntet med grønt

Chefen for eskadren, orlogskaptajn Edouard Suenson, fik følgende hilsen fra Kristiansand by, da man tog herfra: "I drage nu herfra, men eders hjerter ville sige Eder, at de dyrebare levninger, hvormed I her tage afsked, ikke ville blive ladte tilbage blandt ligegyldige fremmede, med ville hvile blandt slægt og venner, som med kærlig deltagelse i Danmarks ve og vel ville frede om dets faldne sønners støv og vel-signe deres minde".



Fra den højtidelige og traditionsrige kransenedlægning

Dette løfte er til fulde blevet indfriet. Mindemærket - en høj bautasten - bærer følgende inskription: "Hædersminde over danske krigere, faldne i søtræfning ved Helgoland den 9 maj 1864".

Nederst på stenen står skrevet: "Indvånere af Kristiansand reiste denne steen".

Efter talen blev der af et norsk militært musikkorps spillet et bøttesignal, kransen blev lagt og "Kong Christian stod ved højen mast" og "Ja, vi elsker dette landet" blev spillet.

Højtideligheden blev overværet af officerer fra Norge og skoleskibet SJÆLLAND samt prominente gæster fra byen.

Efter højtideligheden var der frokost om bord for særligt indbudte.

Mandag morgen afgik SJÆLLAND fra Kristiansand og satte kursen mod Marinestation Holmen efter et meget vellykket besøg i forårsvej.

SJÆLLAND ankom til Holmen tirsdag og deltog om eftermiddagen i afslutningen af kadetkorpsets uddannelse i ceremoniel.

Traditionen tro blev denne markeret ved en parade og ombordtagning af kadetkorpsets fane.

I paraden deltog Søværnets Tamburkorps, kadetkorpset og SJÆLLANDs besætning.

(SJÆLLAND)

PRODUKTION AF ET SERGENTHOLD

En tilsyneladende hverdagsagtig overskrift, som læseren måske i første omgang vil bemærke og derefter sige, nåja, de kommer jo ud deroppe med jævne mellemrum.

Det bemærkelsesværdige ved dette hold, som forøvrigt er årets kadetspiranthold 1992/93, er deltagelsen af 5 civile elever. Baggrunden er, at Forsvarsministeriet som led i finanslovsforliget 1991/92 gav Undervisningsministeriet tilsagn om oprettelse af indtil 20 uddannelsespladser i 1992, hvor målet er erhvervelse af civilt eksamensbevis som skibsfører eller maskinmester.

De civile elever følger de militære i tykt og tyndt uden undtagelser, hvilket også har det formål, at de ved uddannelsens afslutning uden videre kan anvendes som reserveofficerer. Den mest markante forskel er vel nok, at de er på Statens Uddannelsesstøtte (SU) og iøvrigt uden for den militære straffelovs rækkevidde. Så længe eleverne gør tjeneste, iklædes de den gængse marinetuniform.

Betænkkelighederne var store på de forskellige tjenestesteder før elevernes ankomst, men en foreløbig status ved afslutning af sergentskolen et lille års tid efter indkaldelsen viser, at hvis man ikke ved hvilke elever, der er civile, opdager man det aldrig. Det er i den grad lykkedes at integrere civile elever blandt de militære, at de alle flyder sammen til en homogen og sammentømret enhed, der er i stand til effektivt og uden problemer at løse dagligdagens og dermed også Søværnets problemer på en særdeles tilfredsstillende måde.

Praktikperioden juni-november foregår for de civiles vedkommende om bord på et Mærskskib, hvor aspiranttiden gennemføres på lige fod med øvrige.

Tilbage står derefter 2 år på skolebænken på Søværnets Officersskole og dermed erhvervelsen af det eftertragtede bevis.

(Søværnets Sergent- og Reserveofficerer)

MEDALJER OG LEGATER TIL ELEVER

Den 11. maj 1993 var dagen, hvor Haandværkerforeningen i København og Københavns Tekniske Skole hyldede og belønnede de, der i år har præsteret de bedste eksamensresultater og aflagt de smukkeste svendepøver. Som det er sædvanen, blev den festlige begivenhed på Københavns Rådhus overværet af Hendes Majestæt Dronningen og repræsentanter for regering, folketing, centraladministrationen, Københavns bystyre og læremestrene.

Der blev uddelt 87 medaljer, heraf 33 i sølv og 54 i bronze og legater for ialt 540.000 kr.

Søværnet har traditionelt lagt stor vægt på at holde det håndværksmæssige uddannelsesniveau mindst på højde med det civile og var

derfor også i år repræsenteret, hvilket skete på smukkeste vis med de to elever:

- *Marineoverkonstabel Johnny Harpøth Kristensen og*

- *Marineoverkonstabel René Rasmussen,* der fik henholdsvis sølvmedalje plus legat og bronzemedalje.

Ved samme lejlighed udnævntes årets æreshåndværker for at markere en fremragende og kreativ indsats fra en ikke håndværksuddannet.

Denne titel gik i år til filminstruktør Bille August.

(Søværnets Teknikinspektør)

OVERSIGT OVER FLÅDEBESØG I SEPTEMBER/OKTOBER 1993

DATO	HAVN	NAT.	SKIBSTYPE	NAVN	ART	MNG.	BEF.	OFF.	IALT	CH NAVN
SEP 93										
2-17	SKAGEN	NORGE	FORSYNINGSSK	VERNØY	RUTINE					
3	-	-	TORPEDOBADE	RAUN. TERNE. GEIRSKARV	-	50	35	5		OK BONDE
4-25	SØNDERBORG	RUS.	SKOLESKIB	TOVAVRICH	UDD.					
4-7	NYSTED	HOLL.	LANDGANGF.	L9531.9532.953 3.9534.9535	EX.	17	1	1		KD M.N.POST
7-8	KORSØR	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17-20	ESBJERG	FRAN.	MINESKIB	ANDROMEDE	RUTINE	20	24	6	50	KL LE STRANG
17-20	ESBJERG	HOLL.	MINESTRYGER	ZIERIK, SITTARD, ABCOUDE, NAARDEN	RUTINE	110	17	17	144	KL VAN P.H.J.
24-27	ARHUS	HOLL.	FREGAT	KINGSBERGEN	RUTINE					
			UBAD	SEELEEUW						
			TANKER	POOLSTER		306	91	54	451	KD BUFFART
OKT 93										
7-15	ALBORG	HOLL.	KORVET	ABRAHAM VAN DER HULST	RUTINE				117	OK W.I.WILMS
10-12	NYK. FALS	SVE- RIGE	PATRULJE- FARTØJ	DALARØ, SANDHAMN	RUTINE					

SØVÆRNSORIENTERINGs adresse er:

Søværnets operative Kommando, att. SVN ORT, Postbox 483, 8100 Århus C.

Telefon 86123099 eller 86123011 - 6354, Telefax 86123011 - 6357.

**Redaktion: Orlogskaptajn Steen Ovesen, Lay.out: Orlogskaptajn Sven Vox-
torp, ansvar overfor presseloven: Kommandør E. Fage - Pedersen.**

Tryk: Søværnet, Korsør.

Indholdet kan frit citeres med angivelse af kilde.

ISSN 0907 - 5038